

MECSEKI Ércbányász

VILÁG PROLETÁRJAI, BONYBOLJATEKI

A MECSEKI ÉRCBANYASZATI VALLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XXV. ÉVFOLYAM, 23. SZÁM

ÁRA: 2,30 FORINT

1988. DECEMBER 1.

Kibővített bizalmi testületi ülés napirendjén:

A testület tagjai Gyulai Sándor tájékoztatóját hallgatják.

Csöndör László felvétele

A tartalomról:

All vagy ül a KISZ?
(2. oldal)

Készülődés a vállalati párttervezetlekre
(3. oldal)

Riasztó coltok éjszakája
(6. oldal)

Tájékoztató

az 1988. évi vállalati lakásgazdálkodásról,
az 1989. évi tervekről, lehetőségekről

Az 1988. évi vállalati pénzügyi, gazdálkodási lehetőségek tovább szigorodtak. Jelentősen csökkent az 1987. évihez képest is a lakásépítésre fordítható keretek száma. Ennek ismeretében módosította vállalatunk a kollektív szerződésünk lakástámogatási szabályzatát. Fő követelménynek ebben az évben azt tartottuk, hogy a korábbi évek gyakorlatától eltérően szorgalmazzuk az egyéni lakásvásárlásokat, családiház-épít-

seket, mert tudtuk, hogy pénzügyi nehézségeink lesznek, másrészt a Pécs Városi Tanácstól lakásokat nem tudunk vásárolni, a magas közmű hozzájárulási költségek miatt.

Előző évi gazdasági megállapodás alapján eleget kellett tennünk Patacs-Nyugat közművesítésében vállalt kötelezettségünknek, melynek ez évi terhe 30 millió forint, valamint a

(Folytatás a 2. oldalon)

Vállalták – teljesítették

Köszöntjük az éves tervüket november 15-ig teljesítő szocialista brigádokat

IV. SZ. BANYAÜZEM

41-es fejtési csapat, vezetője: András Gyula; 13-as fejtési csapat, vezetője: Szilágyi Béla.

Mecsei László; 5-ös fejtési csapat, vezetője: Hegedüs Ferenc.

V. SZ. BANYAÜZEM

13-as fejtési csapat, vezetője: Fuschberger János; 28-as vágathajtó csapat, vezetője: Csirke Géza; 41-es fejtési csapat, vezetője: Marián Tamás; 47-es vágathajtó csapat, vezetője: Kovai Imre; 52-es fejtési csapat, vezetője: Antal Endre; 64-es fejtési csapat, vezetője: Varju Mihály; 65-ös vágathajtó csapat, vezetője: Csöndör László.

Termelés, lakás, üdültetés...

Rendkívüli várakozás előzte meg azt a kibővített szakszervezeti bizalmi testületi ülést, amelyet november 2-án tartottak a Központban. A felfokozott érdeklődést egyrészt az indokolta, hogy Gyulai Sándor, a vszb titkára szélesebb plénum előtt, első alkalommal itt számolt be a BDSZ közelmúltban tartott, úgynevezett felelős értekezletéről, másrészt olyan, a vállalatunk jövője szempontjából rendkívül lényeges kérdések kerültek napirendre, mint az új műszaki vezérigazgató-helyettes és az üdültetés.

Gyulai Sándor tájékoztatójában elsőként ismertette azt a felszólalást, amely a BDSZ értekezletén hangzott el (beszéde tartalmát olvasóink azóta részleteiben is megismerhették november 15-ei lapszámunkból), majd arról szólt, hogy a bányász-társadalom életében oly fontos tanácskozásról a tömegkommunikációs eszközök nem tudósítottak oly részletességgel, amelyet annak súlya alapján el lehetett volna várni. Mindenestre a Mátraaljai Szénbányák Vállalat videóra vette az eseményt, így rövidesen mindenki számára hozzáférhetővé válik a tanácskozás teljes hang- és képanyaga.

A BDSZ értekezletén egyébként húszan szólaltak fel és egyöntetű volt a vélemény, hogy a szakszervezetnek érdeke és kötelessége segíteni a hatékony termelést. Abban már megoszlottak a vélemények, hogy a tagdíjak hány százaléka maradjon az alapszervezeteknél. A BDSZ végül is 50–55 százalékot javasol majd a SZOT decemberi értekezletén. A miénk a 60 százalék mellett törtek lándzsát és síkra szálltak azért is, hogy a kollektív szerződések kötelezőek legyenek.

A vszb titkárának beszámolóját követően Varga Mihály, vállalatunk vezérigazgatója emelkedett szólásra.

Kitüntetések

A nagy októberi szocialista forradalom 71. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségen vállalatunk dolgozói közül az alábbiak részesültek kitüntetésben:

Kiváló Munkáért miniszteri kitüntetést kapott: Meisl Károly fővezető (Központ).

A fiatalok kommunista nevelésében, az ifjúsági szövetség munkájának segítésében, valamint a KISZ-munka különböző területein hosszú időn keresztül végzett eredményes tevékenysége elismerésül a **KISZ Erdemérem kitüntetést** vehette át: Hrisztov B. Iván (IV. sz. bányauzem) és Kalina János (IV. sz. bányauzem).

Aranykoszorús KISZ-jelvény kitüntetést kapott: Bagyal István (Anyag- és áruforgalmi főosztály), Csutak István (Kutatás-fejlesztő üzem), Glück Tibor (V. sz. bányauzem), Majkó János (EDU), Zaklajda József (EDU), Vojtek Aurél (Kutatás-fejlesztő üzem).

Kiváló ifjúsági vezető kitüntetést vehetett át: Farkas Gábor (III. sz. bányauzem), Lakatos Zoltán (V. sz. bányauzem), Varju László (Központ).

A KISZ KB Dicsőre Oklevelében részesült: Kiss Zoltán (III. sz. bányauzem) és Tátrai Györgyi (V. sz. bányauzem).

Az MSZMP Baranya Megyei Bizottsága Kiváló Pártmunkáért emléklapokat elismerésben részesítette: Baranyi Istvánt (Kutatás-fejlesztő üzem), Karasz Jánost (IV. sz. bányauzem) és Medve Lászlót (III. sz. bányauzem).

A Baranya Megyei Pártbizottság Kiváló Pártmunkáért emléklapját vehették át: Dobos János, Tóth Mihály és Tóth Sándor (III. sz. bányauzem); Kovács József, Hofmann László és Westli László (IV. sz. bányauzem); Kovács Imre, Csapkés István és Krix István (V. sz. bányauzem); Dani Sándor és Halász Aladár (Ercudító üzem); Blazsekovics József, Szabadella József, Engelmann György és Bán Gábor (Szolgáltató üzem); Drenkovich László (Kutatás-fejlesztő üzem); Berta János és Lauer János (Kutatás-fejlesztő üzem); Hauser Gyöngyi és Jeney István (Anyag- és áruforgalmi főosztály); Meisl Károly, Tózsér Ottóné és Fischer Jenő (Központ).

A Szakszervezeti munkáért bronzzal fokozat kitüntetést részesült: Károly László (Anyag- és áruforgalmi főosztály), valamint Vojtesz Péterné (Központ).

Bánik Jenő (Szolgáltató üzem) a Tüzbiztonsági Erdemérem ezüst fokozatát kapta.

A vállalat műszaki vezérigazgató-helyettese

Kolsovszky Rudolf okleveles bányamérnök, 1938-ban, Budapesten született. Nős, felesége főelőadó, egy gyermekük van.

Iskolai végzettsége: Nehézipari Műszaki Egyetem, Bányamérnöki Kar, bányaművelő szak. A későbbiekben a Nehézipari Műszaki Egyetem gazdasági mérnök szakán szakmérnöki képesítést szerzett.

Az MSZMP-nek 1966-tól a tagja.

Az érettségi után a Tatabányai Szénbányászati Tröszt X-es aknájára ment dolgozni, szállító bányacsillónak. Később visszakerült Budapestre és a Bányászati Tervező Intézet geodéziai osztályán helyezkedett el. A miskolci egyetemre 1957-ben nyert felvételt, s 1962-ben a mérnöki diploma megszerzése után került a III. sz. bányauzembe robbantómesteri beosztásba. A Kísérleti és kutatási üzem bányászati üzemegységéhez 1963-ban áthelyezéssel került, kutatómérnöknek. Később — kérésére — visszatért a III. sz. bányauzemhez, ahol körletvezető-helyettesi, szellőztetési mérnöki és körletvezetői munkakört töltött be. A IV. sz. bányauzembe 1967 januárjában helyezték át, főbányamesternek. Két és fél évvel később ismét a III. sz. bányauzemben dolgozik körletvezetőként, bányamérnöként, majd biztonsági mérnöként. Innen útja a vállalat Központjába vezet, ahol a szervezési osztályt irányítja, majd 1978 júliusában az Anyag- és áruforgalmi főosztály vezetője, a későbbiekben kereskedelmi igazgatója lett.

A vállalat vezérigazgatója november 15-ével műszaki vezérigazgató-helyettesnek nevezte ki.

Csöndör László felvétele

Lukács Mariann munkásörjelölt

jelenleg az 5. szobában szolgál. Otthon sokat mesélt a munkásörök belső életéről, bennem pedig egyre jobban érlelődött az elhatározás, hogy a felvételt megkérjem. Tudtam, hogy kemény, fegyverezett emberek, s úgy éreztem, köztük a helyem.

— **A testületről alkotott képet az előképzés eddig eltelt időszaka mennyiben erősítette meg?**

— Úgy érzem, hogy az előképzésen szerzett tapasztalataim megerősítették az elhatározásomat.

— **Hogyan reagáltak a munkatársak, barátok és a szüleid?**

— Mivel a Kutató-mélyfúró üzemenél a személyzetet vagyok gyors- és gépíró, így zömében nők a munkatársaim. Ők kicsit furcsállották, de úgy veszem észre, hogy a rövid időszak elteltével már megszokták. Csakúgy, mint a barátom. Véglegényem azt szeretné, ha visszalépnék, de erre nem vagyok hajlandó. Sőt, szeretném elérni, hogy ő is kövesse példámat. Édesanyám és édesapám viszont nagyon büszkék rám.

— **Milyen beosztást szeretnél, ha választanod lehetne?**

— Legszívesebben a híradósokhoz szeretnék kerülni, de ezt a parancsnokaim majd eldöntik. Akárhová is fogok kerülni igényem méltó lenni a bizalomra és tevékenységgemmel munkás-örtársaim és parancsnokaim elismerését kívánom.

ifj. Varga Győző—Cs. L.

Termelés, lakás, üdültetés...

(Folytatás az 1. oldalról)

lokozott erőfeszítéseket kell tennünk a minőségi és mennyiségi termelésben éppúgy, mint pénzügyi és költséggazdálkodási vonatkozásban.

Szabó László, a IV. sz. bányauzem csapatvezető vájára azért kért szót, mert sérelmesnek találta, hogy a jubileumi munkaverseny győztesének járó tízezer forint jutalomból — az adó miatt — nem is egészen háromszáz forintot kapnak csak kézhez dolgozóink.

Varga Mihály ezzel kapcsolatban azt válaszolta, hogy most már meg kell szoknunk, hogy bruttóban gondolkodjunk. A versenyzőket kiűzők figyelembe vették a személyi jövedelemadó hatását, ezért is emelték a tavalyi kétszerezésére.

A testület ezt követően egyhangúlag megszavazta, hogy a SZOT december 2—4. között tartandó tanácskozásán Gyulai Sándor, Szabó László és Harsányi József (Szolgáltató üzem) képviseli küldöttként vállalatunkat.

Mészáros István általános vezérigazgató-helyettes a lakáshelyzetről szólva elmondta, milyen nagy gondot okoz, hogy a tanács elvette a vállalattól az újból bérli kijelölési jogot. Ez azt jelenti, hogy ha valamelyik dolgozónk új otthonba költözik, a leadott bérlakás fellett — még ha azt a vállalatnál kapta is — a tanács rendelkezik. Ez lehetetlené teszi az úgynevezett lépcsőzetes lakáshozjutás rendszerének alkalmazását.

Éppen ezért a vállalat a lakástámogatási szabályzatot ez évben átdolgozta. Így első sorban az egyéni vállalkozásokat szorgalmazza. Ez évben a vállalat egyéni hitelkérélmekre 6 millió forintot tudott biztosítani. Főbbre jelenleg nincs is lehetőség, hiszen az ilyen jellegű pénzeszközök a Patacs-Nyugati közműköltések bevezetése miatt cleve igen szűkösek voltak.

Ugyanakkor dolgozóink további, mintegy 15 millió forint értékű egyéni hitelkérélemmel fordultak a vállalathoz. A MÉV ez évben ezeket már nem tudja kielégíteni. A vezérigazgató-helyettes lehetőségeként említette, hogy azok, akiknek még az idén feltétlenül szükségük van hitelre, vegyenek fel bankkölcsönt és azt majd a vállalat jövőre — amikor már lesz erre fedezete — visszafizeti.

Végezetül Mészáros István az üdültetés és ezen belül is főként a balatonfüredi üdülő problémájával foglalkozott. Elmondta, hogy mivel a szívkorház ez évben már nem béri a létesítményt, jelentős bevétel-től esik el a vállalat. Az üdülő fenntartása ily módon ma már rendkívül költséges. Ráadásul az épület teljes felújítása tovább már nem odázható. Ez pedig a jelenlegi árak mellett hozzávetőlegesen 50—60 millió forintba kerülne. Keresni kell tehát a megoldást, amellyel az üdülő működtetése rentábilissá tehető.

N. G.

Tájékoztató

(Folytatás az 1. oldalról)
szentlőrinci tanácsal kötött megállapodásnak, melynek terhe több mint 10 millió forint. Az 1988. évi lakásépítési alapunk forrásoldalról a következőkből tevődik össze:

Források: központi keretből (bányász-lakás-építési akció) 43 millió 450 ezer Ft; vállalati alapról 26 millió Ft; dolgozó visszaterítések 11 millió Ft; összesen: 80 millió 450 ezer Ft.

Tervezett kiadások: szentlőrinci tanács (közmuhoz-zájarulások) 10 millió 370 ezer Ft; pécsi tanács (Patacs-Nyugat) 30 millió Ft; pécsi tanács (1987-től áthúzódó) 750 ezer Ft; összesen: 41 millió 120 ezer Ft.

A fennmaradó 39 millió 330 ezer forint felosztása: munkáltatói támogatás 32 db lakásra Szentlőrincen 10 millió Ft; családiház-építésre támogatás (1987. évi szerződések alapján) 7 millió 500 ezer Ft; Patacs-Nyugat-építkezés beindítása (elmaradt) 15 millió Ft; egyéni hitelkérélmekre 6 millió 830 ezer forint; összesen: 39 millió 330 ezer Ft.

Jelentős zavarok keletkeztek viszont az egyéni lakástámogatások finanszírozásánál. Jelentősen megnőtt a lakásvásárlók és családiház-építők száma az erre tervezett támogatási összegek többszörösére nőttek, valamint igényt a mai napig sem tudunk kielégíteni. Ez felemésztette a Patacs-Nyugat indítására szánt 15 millió forintot is, melyet az

egyéni támogatási igények elfogyasztottak. Nem számítottunk arra sem, hogy Pécs Város Tanácsa ilyen nagy tömegben elégíti ki a nyilvántartott minőségi csereigényeit, melyből igen nagy számban kapnak vállalatunk dolgozóit is. Az 1988. január 1-jétől érvényben lévő új ÉVM-rendelet viszont nem teszi lehetővé, hogy az ilyen címen felszabaduló dolgozóink lakására vállalatunk a bérli kijelölési jogát megkapassa.

Üzemek véleménye és javaslata alapján jelenleg is 57 fő részéről van bent igénylés vállalatunknál, melynek konkrét pénzügyi tartalma több mint 15 millió forint. Erre az évre lakásalapunk elfogyott, most csak azt tehetjük, hogy garanciákat, igazolásokat adunk ki, hogy az 1989-es évben forrásainkból biztosítjuk az egyéni támogatásokat. Ez konkrétan azt jelenti, hogy már most elköteleztük magunkat a következő évi alapunk terhére, 15 millió forinttal.

Mi várható 1989-ben? Növelni kívánjuk a vállalati lakásalapot, forrás oldalról. Számolunk 43 millió 450 ezer forint állami támogatással, 50 millió forint vállalati alappal, 11 millió forint dolgozó visszaterítéssel, összesen: 104 millió 450 ezer forinttal kívánunk gazdálkodni és ez 20 millió forinttal több mint az ez évi lehetőségünk.

Patacs-Nyugaton elsősorban a lakással nem rendel-

kezők részére kívánunk nagy számban lakást építeni, 2 szobás, 1 szoba két fél szobás konstrukciókban. A terveket megrendeltük, szeretnénk úgy felgyorsítani az építkezést, hogy a jövő ősszel mintegy 60—70 fő beköltözhessen az új lakásba. Folytatjuk a szentlőrinci építkezést, itt 90 lakás megépítésére van lehetőségünk. Vizsgáljuk annak lehetőségét, hogy hogyan növelhetnénk a lakásalapunkat, akár a vállalati kollektív összefogásával is, hogy Patacs-Nyugaton megépíthető körülbelül 500 lakás minél előbb megépülhessen, a mintegy 450 jogos lakásigénylés minél előbb kielégíthető legyen.

A legnagyobb gondot és feladatot az jelenti ma számunkra és a lakásra várók számára is, hogy milyen áron épülnek a lakások. Egyelőre csak a törekvéseinkről tudunk beszámolni, olyan építési technológiát kívánunk kiválasztani és természetesen olyan kivitelezőket, amely a mai ismereteink szerint a legolcsóbb lakásépítési eredményezhetik. Anyagi lehetőségeink függvényében pedig gondolkodom, a vállalati szakszervezeti bizottsággal közösen újra és újra ki kell alakítani és szabályozni a dolgozó támogatások rendszerét, a megváltozott körülmények figyelembevételével, mely a napi és a jövő feladatainkat jelentik.

Mészáros István
vezérigazgató-helyettes

Ünnepi jubileum

Egy díszelőadás — S. W. Maughan: Imádok férjhez menni, a Pécsi Nemzeti Színház Kamaratermében — és egy ünnepi szerződésalkötés a PNSZ és az V. sz. bányauzem vezetői, művészei, dolgozói között a bakonyfalvi brigádházban.

Ez a két egymástól távoleső esemény foglalta egybe azt az ünnepségsorozatot, amivel a két intézmény: a Pécsi Nemzeti Színház és a MÉV V. sz. bányauzem tiszteleg annak a pártatlan sorozatnak, hogy immár 10. éve — megszakítás nélkül együttműködési kapcsolatban él — létezik, talán nem közérthető, ha azt mondjuk virágzik a két intézmény között.

Miről is van szó? Hagyó Árpádnak, az V. sz. bányauzem párttitkárnak ünnepi beszédéből idézve: „... Minden színházban hat előadás megtekintését javasoljuk dolgozóinknak, ezt eddig mindig „tel házal” sikerült teljesíteni, valamint további előadásokat is szervezünk az igényeknek megfelelően.”

Az előadások időpontjával, a jegyek elosztásával, a propagandával kapcsolatos kérdéseinknek a színház messzemenően eleget tesz.

Hosszú idő telt el az 1978-ban bemutatott Bánk Bántól a Nem élhetek muzikaszó nélkülől a Kaviár és lencsétől a Lear királyig, Mrozek Tangójáig. Forró sikerek, vastapok, igazi barátságok szövődtek. Az ünnepi beszédéből idézve „... többek, műveltebbek, jobbak lettünk a nemzeti színház előadásaival”.

Lengyel György, a Pécsi Nemzeti Színház direktora válaszbeszédében elmondta: „büszkék vagyunk az elmúlt évek közös eredményeire, mert részünkre mindennél fontosabb a KÖZÖNSÉG — így nagybetűkkel — és a II. és V. sz. bányauzem dolgozói, a színház ezt egyre jobban érti, partnereinkké váltak, igazi közönséggé”.

Varga Mihály vezérigazgató személyesen is gratulált az elmúlt évek szép eredményeihez és további sikereket kívánt.

A színházban november 12-én szombaton volt a díszelőadás. Simon István, a PNSZ ügyvezető igazgatója ünnepi beszédében köszöntötte az V. sz. bányauzem dolgozóit, mint a szerződésalkötés alapító tagja, kedves szavakkal emlékeztet meg az elmúlt évekről, a sikerekről. Az ünnepi ünnepségek alkalmával együtt töltött órákról és a színház nevében ígerte, hogy ezek után is mindent megtesznek annak érdekében, hogy ez a különleges kapcsolat, ha lehet még tovább mélyüljön.

Maga az előadás — Imádok férjhez menni — óriási siker volt, ragyogó egyéni alakításokkal fűszerezve, Kocsor Ferenc üzemigazgató szerint: méltó az ünnepi jubileumhoz.

Elekes Géza

Áll vagy ül a KISZ?

A felgyorsult gazdasági és politikai események mind több terhet rónak a társadalomra: az egyénekre éppúgy, mint a tömegszervezetekre. Ezzel a mobilitással mennyire tud lépést tartani a KISZ? Beszélhetünk-e a KISZ válságáról a Szolgáltató üzemen? Miben kell változnia az ifjúsági szervezetnek ahhoz, hogy megtartsa, illetve növelje taglétszámát? Ezekre a kérdésekre kérünk választ Traubert Tamástól, a Szolgáltató üzem KISZ-bizottságának titkártól.

— A mai magyar valóság szűkebb pátriánkban, az üzemen is érezhető. A fiatalok hangulata rá éppúgy ranyomja a bélyegét, mint a gazdasági és politikai munkájuk intenzitására. Véleményeknek, gondjainknak is egyre ritkábban adnak hangot, pedig van. Hogy minek tulajdonítható ez a befelfordulás? Sok kérdésben az a tapasztalat, hogy hiába szólalnak fel ilyen-olyan fórumon, a kérdésre kapott válaszok kívül nem történik változás. Két kulcsproblémát említenék, ami szinte minden fiatalot érint: a lakás és a bérezés. A kettő elválaszthatatlan: a lakáshoz pénz kell, de hiába van pénz, ha nincs lakás. A KISZ-nek tehát alapvető feladata kell hogy legyen a jelenlegi lakásgazdálkodás és bérezés mechanizmusán változtatást eszközölni. S, ha ez sikerül, a fiatalok mellettnél állnak, mert érzik, hogy a KISZ hatékonyan képes képviselni érdekeiket, szava van a kormánynál és nem csak üres szövegeket lehetnek írók.

— És itt rátérnék a szervezethez és a válság kérdésére. Bár a válság szó helyett inkább a hullámvölgy szót használnám, mert meggyőződésem, hogy képesek leszünk megújulni és újra visszanyerni vonzónkunkat az ifjúság körében. Ha nem, tehát maradunk ilyenek, amilyenek most vagyunk, akkor a megalakult vagy most szerveződő alternatív szervezetekhez pártolunk át tagjaink. Ezen szerveződések — be kell vallani — konkurenciát jelentenek, s ha a csúson akar maradni a KISZ, akkor állni kell a verseny. Ennek egyik kritériuma, a már említett látható, kézifelfogható érdekvédelmet, a másik a tagság hite, bizalma és ereje. Tény, hogy a jelenleginél kisebb létszámmal, élecsapat jellegként nagyobb eredményeket tudnánk elérni, egyelőre azonban a tömegszerve-

zeti formát tartjuk fontosnak. Emögött — nem titok — anyagi megfontolás is van.

— Üzemünkben sem problémamentes a munkaszervezés, a fiatalok aktivizálása, de az elévült munka alapján azt mondom, hogy van mögöttünk egy olyan bázis, aki tenni akar és tesz is, ha olyan a cél. Jó példa erre a legutóbbi társadalmi munka, amivel szerződéses közösségi munkavállalás címen bővültek anyagi lehetőségeink.

— Az Országos KISZ Érte-

kezet előtt, alatt és után a fiatalok számos fórumon elmondhatták és elmondják véleményeiket, javaslataikat, ötleteiket. Nekünk azonban elsődlegesen a saját házuk táján kell körülnéznünk, az üzemi fiatalok valós igényeit kell felmérnünk ahhoz, hogy érezhető, látható fellendülés mutatkozzon. Nem szabad azonban abba a hibába esnünk, hogy minden gazdasági és politikai feladat megoldását magunkra vállaljuk.

Helstáb Judith

„A hibák feltárása után megáll a gépezet” Vagyonvédelem a testület előtt

Az üzemi pártvezetőség a közelmúltban megtárgyalta a „Vagyonvédelem, a társadalmi tulajdon védelme terén kevés eset volt, de azok annál tanulságosabbak: az egyik villanyserelő havi fizetését vitték el olyan körülmények között, hogy ő maga sem tudta meghatározni, hogy a lopás az üzemen kívüli munkahelyen vagy az üzemen történt-e. Hetezer forintja bánta. Évek óta nem sikerült érvényesíteni azt az utasítást — vállalati és üzemi igazgató —, amely előírja, hogy „olyan dolgozóknál, akik furdó-űzőtörvénznek igénybe, csak a műszak lejárta után, kifurdás után vehető át a fizetés”. Feltehető a kérdés, kinek a dolga ennek az utasításnak érvényt szerezni?

A társadalmi tulajdon védelme közös feladat. Az üzemi rendszere szerint a társadalmi tulajdon védelmének helyzetét a statisztikák nem fejezik ki. Az évente, félfévente kötelezően előírt jelentések nem érik el céljukat. Ez év nyarán rendezett ellenőrzést tartott üzemi ellenőrzési bizottságunk az üzemen belüli önálló osztály. A hibák feltárásánál megáll a gépezet, azaz nem változnak meg azok a negatív jelenségek, amelyek károsítják a tulajdon.

Az anyagot, amely konkrét eseteket elemez, bírál, kritizál, a pártvezetőség elfogadta azaz a kiegészítéssel, hogy az anyagot valamennyi pártcsoport ismerje meg, a párttagok tevékeny meg mindent a helyzet javítása érdekében.

Heresznyei Zsuzsa

Nyíltságot a vitában, segítséget a végrehajtásban!

Pártértekezlet: december 10.

Elénk vitaszellem és nagyfokú aktivitás jellemezte a vállalati pártbizottság legutóbbi ülését, amelyet november 17-én tartottak a Központban. Így volt ez már csak azért is, mert a mostani testületi ülés egyik fő feladata a december 10-én tartandó vállalati pártértekezlet előkészítése volt. Az elnöklő Kablár János köszöntötte a megjelenteket, köztük dr. Jerszi Istvánt, az MSZMP Baranya Megyei Bizottságának titkárát, majd Varga Jenő, a vállalati pártbizottság politikai munkatársa terjesztette elő a pártbizottság hatásköri listájának módosítására szóló javaslatot.

Mint ismeretes, az országos pártértekezlet határozatot hozott az irányító pártszervek hatásköri listáinak módosítására. Eszerint szükséges a hatáskör gyakorlása rendjének áttekintése, a hatáskörök további decentralizálása, a hatáskörbe vont funkciók számának csökkentése.

Az előzetesen kiadott írásos anyag a hatáskörök gyakorlásának általános rendező elveit hét gondolatban foglalja össze.

Eszerint a módosítás járuljon hozzá továbbra is a párt vezető szerepének erősítéséhez, a vállalatnál a személyi feltételek javításához.

Személyi kérdésekben ott és azon szervek és személyek döntsék, akik a legtöbb ismerettel rendelkeznek, a legoptimálisabb megoldást képesek biztosítani.

A pártbizottság hatáskörébe azok tartozzanak, akik a vállalat vezetésében a legszélesebb köröket, területeket érintő döntéseket hozzák.

A káderhatáskört a pártbizottság, annak megbízásából a végrehajtó bizottság gyakorolja.

Egy munkakör, tisztség csak egy pártszervhez tartozzon.

Kapjon nagyobb önállóságot, döntési jogot a gazdasági vezetés, a KISZ és a szakszervezet, személyi kérdésekben ezek vezetői, testületi döntsenek. A párt káderpolitikai elvei ezen szervekben dolgozó kommunistákon keresztül valósuljon meg.

Az írásos előterjesztés ezt követően három lehetséges változatot ismertett részletesen.

Varga Jenő szóbeli kiegészítésében elmondta, hogy a témával a végrehajtó bizottság is foglalkozott és az úgynevezett „B” változatot javasolja a pártbizottságnak elfogadásra.

Ezt követően tízen mondták el véleményüket, javaslataikat a hatásköri lista módosításával kapcsolatban. A legtöbb vita arról folyt, hogy a KISZ-, illetve vszbtitkári funkció maradjon-e vállalati hatáskörben, továbbá, hogy az úgynevezett nagyüzemek igazgatói tartozzanak-e inkább az üzemi pártbizottságok hatáskörébe.

Ez utóbbi mellett érvelt Honti Lajos, a IV. sz. bányászati pártbizottság titkára is. A hatáskör nem más — mondotta —, mint annak megítélése, hogy a jelölt politikailag alkalmas-e egy feladat ellátására, vagy sem. Az igazgatókat — legalábbis a nagyüzemek esetében — azért volna célszerű üzemi hatáskörbe helyezni, mert ott ismerik őket a legjobban.

Varga Mihály vezérigazgató ezzel kapcsolatban utalt arra, hogy az ellentmondásos helyzethez vezetne, amely kihatna a partnerkapcsolatokra is. Ő azt javasolta, hogy az üzemi igazgatók, a kereskedelmi igazgató maradjon a vállalati pártbizottság hatáskörében és vegyék ide a négy fősztályvezetőt is.

Horváth Sándor, a vszbt munkatársa indítványozta, hogy a vállalati szakszervezeti bizottsága titkára viszont kerüljön ki a vállalati hatáskörből.

A testület végül is szótöbbséggel a „B” változatot fogadta el azzal a kiegészítéssel, hogy a négy fősztályvezető is kerüljön fel a hatásköri listára.

Így tehát a vállalati hatásköri listán 32-en szerepelnek: a vezérigazgató-helyettesek, az üzemigazgatók, a kereskedelmi igazgató, a fősztályvezetők, a pártbizottság titkára és politikai munkatársai, az üzemi pártbizottságok titkárai és a közvetlen alapszervezeti titkárok, a személynézet és oktatási osztályvezető, az Ércbányász felelős szerkesztője, a munkásör szászadparancsnok, a KISZ-bizottság és a szakszervezeti bizottság titkára.

Ezt követően a pártbizottság a közelgő vállalati pártértekezlet témájával foglalkozott. Mint ismeretes, amikor felmerült az a vélemény, hogy pártértekezletet kellene tartani, a pb úgy határozott, hogy a vállalat kommunistáira bízva a döntést. A taggyűléseken — illetve pártsoport-értekezleteken — a többség amellett szavazott, hogy legyen vállalati pártértekezlet.

A küldöttgyűlésre készített írásos dokumentumtervezettel kapcsolatban Kovács István, az MSZMP MÉV Bizottságának titkára elmondta, hogy azt a végrehajtó bizottság már „ízre szedte” és az átdolgozását javasolja.

A dokumentumtervezetről folyó vitában először Schreiner János (V. sz. bányászati) kért szót. Annak a véleményének adott hangot, hogy a tervezet nem elég kritikus.

Deák László (IV. sz. bányászati) egyebek közt arról szökött, hogy fennáll a veszélye annak, hogy termelési tanácskozás alakul majd a pártértekezlet. Pedig elsősorban avval kéne foglalkozni, hogy mi valósult meg az országos pártértekezlet határozataiból.

Dr. Patla Károly (Központ) a tervezettel kapcsolatban annak a véleményének adott hangot, hogy az túlzott jelentőséget tulajdonít egyes rész kérdéseknek (hűségjutalom, veszélyességi pótlék).

Egri Róbert (Ércdúsító üzem) arról szökött, hogy az anyag úgy foglalkozik a demokráciával, mintha az valamiféle fenyegető rém lenne. Pedig tudott dolog, hogy ahol demokrácia van, ott a gazdaság hatékonysága is nagymértékben javul.

Varju László, a vállalati KISZ-bizottság titkára egyebek közt azt hangsúlyozta, hogy a KISZ a párt ifjúsági szervezete, de nem szerencsés olyan ruhát rá adni, ami szűk neki.

Varga Mihály vezérigazgató bírálva a tervezet kijelentette, hogy a programnak lényegretörőnek, feladatmeghatározónak kell majd lennie. Ne férjen meg egy programban — hisz súlyában nem is hasonlítható egymáshoz — az a megállapítás, hogy sablonosak az ünnepek és, hogy a vállalatnak többszázmillió nagyságrendű lakásgondokkal kell szembenéznie.

A vezérigazgató szökött arról is, hogy bár pártértekezletet tartunk, amit a felgyülemlett problémák indokolnak is, de azért azzal tisztában kell lennünk, hogy nálunk lényegesen jobb a helyzet, mint az országos átlag.

Dr. Jerszi István, az MSZMP Baranya Megyei Bizottságának titkára utalva az országos pártértekezlet határozataira, foglalkozott az ezekből adódó feladatokkal is. Átfogóan elemezte a pártnak az alternatív szervezetekhez való viszonyát, majd hosszasan sorolta azokat az intézkedéseket, amelyet a megyei pártbizottság az országos pártértekezlet határozatainak szellemében az elmúlt időszakban tett.

Kovács István reagálva a hozzászólásokra, szökött arról,

hogy a termelés irányítása a gazdasági vezetés feladata. A párt ehhez segítséget, támogatást nyújt, de nagyon nehéz megmondani, hogy hol legyen ebben a határ. A KISZ-szel és a fiatalokkal kapcsolatban úgy vélekedett, hogy jobban oda kell figyelni a gondjaira, problémáikra. Kitért arra is, hogy a vállalat ifjúkommunistáinak kezét nem kötötte meg a párt. Kiszeseink — szemben az országos gyakorlattal — igenis nagyfokú önállóságot élveztek és ha valamiért bírálat illeti nálunk a pártot, az az, hogy a fiatalok dolgaiba nemigen avatkozott be operatív módon.

A testület ezt követően megválasztotta azt a szerkesztőbizottságot, amelynek feladata a pártértekezlet elé kerülő írásos dokumentum megszövegezése lesz.

A pártbizottság döntött arról is, hogy a küldöttgyűlésen két szóbeli előterjesztés is lesz, amelyeket Kovács István és Varga Mihály tartanak majd.

A pb a pártértekezlet elnökének Fekete Lászlót, míg elnökségi tagnak Kovács Istvánt, Varga Mihályt, Gyulai Sándort, Deák Lászlót és Varju Lászlót javasolta.

A testületi ülés döntött más személyi kérdésekben is. A pártbizottságba és a végrehajtó bizottságba az időközben megüresedett helyekre új testületi tagokat kooptáltak.

Pártértekezletre készülöben

Interjú Kovács Istvánnal, a vállalati pártbizottság titkárával

— Az elmúlt hetekben megtartott üzemi pártrendezvényeken többen javasolták, hogy az országos pártértekezlet döntései, ajánlásai alapján a vállalati szintű feladatok meghatározása érdekében tartunk pártértekezletet. Nem minden alapszervezet és párttag értett ezzel egyet, de a pártbizottság a többség véleménye alapján 1988. december 10-ére összehívja a pártértekezletet.

— Az értekezleten szavazati joggal az üzemi pártszervek által 20 párttag után 1 fő küldött, valamint a pártbizottság jelenlegi tagjai és néhány meghívott vesz részt az 1449 párttag képviselőjében — mondja bevezetőjében Kovács István a vállalati pártbizottság titkára.

— Milyen légkörben folyik a pártértekezlet előkészítése?

— Jelenleg az egész országban sokszínű, sokszándékú, politizáló hangulat van. Szervezkednek, értekeznek, tüntetnek, sztrájkolnak, fenyegetőznek, nyilatkoznak. Követelések, javaslatok, vélemények ütköznek. A felpeszűlt politikai élet nagyjából a májusi pártértekezlet határozatai, iránymutatásainak megfelelően alakult és a társadalmi, gazdasági fejlődés meggyorsítását célozza.

— A tisztességes, őszinte, segíteni akaró szándékok mellett megtalálhatók a hamis, önző, törtető, cinikus feltűnésvágyó, a politikát divat szerinti jelenségnek értelmező nézetek is. Vannak persze maradi, konzervatív politikai vélemények is, amelyek szintén akadályozzák az előrejutást. Vállalatunknál a dolgozók a politikai, társadalmi, gazdasági vezetők körében a becsületes munka, a demokrácia hívei vannak túlnyomó többségben és az ő szándékuk a meghatározó a pártbizottságunk döntéseit illetően.

— Vannak hibák, gondok, gyengeségek a munkában. Sok mindenen kell változtatni, ha talpon akarunk maradni ebben a végletekig kiélezett, problémákkal, bajokkal terhelt világban. Nehéz idöket élünk és sok jóra a közeljövöben nem is számíthatunk. Ezért kell összegeznünk a helyzetünket és megpróbálni a politikai egységet megteremteni, a céljainkat és feladatainkat meghatározni. Ezért a pártértekezletünk összehívása nem formális okokból, öncélúan történik.

— Hol tart most az előkészítés? Hogyan készül a párttagság és a vállalati pártbizottság a pártértekezletre?

— Az értekezlet résztvevői felkészülésükhöz, véleményalkotásukhoz, javaslataikhoz elsősorban a munkahelyükön dolgozó párttagok és pártönkivüliektől kaphatnak töltést. Ugyanakkor a pártbizottságunk is készít egy feladatterv-javaslatot és véleményezésre, javaslatra több tucat kérdést is küldünk a küldötteknek. A vállalati közvélemény és párttagság politikailag érett, a társadalmi gazdasági, gazdálkodási kérdésekben bizonyára aktívan fog véleményt alkotni és segíti a vezetés munkáját.

— Mi szerepel majd a pártértekezlet napirendjén?

— Az értekezletnek két napirendje lesz. Beszámoló a vállalati politikai, társadalmi, gazdasági helyzetéről, a jövő feladatairól. A másik napirend a személyi kérdések. Itt el kívánom mondani, hogy az üzemekben elvéve ugyan, de tettek észrevételeket, mondtak véleményt, hol pozitív, hol negatív értelemben a pártbizottságunk egészéről, tagjairól, vezetőiről. A pártbizottságunk háromnegyed része az üzemekben került megméretésre. Néhányan visszavonultak, helyettük az üzemek pártbizottságai delegáltak szavazati jogú tagokat az 1985 februárjában megválasztott pártbizottságba. Így a pártértekezleten a a fennmaradó negyed részt, akik funkciójuknál, beosztásuknál fogva célszerű okokból lettek megválasztva. Indokolt elbírálni. Ebben a körben is történt az elmúlt időszakban különböző változás, de a pártértekezlet résztvevőinek módjukban áll alkalmatlanság, vagy más okok miatt megvonni a bizalmat, felmenteni, leváltani bárkit.

Szélesedő pártdemokrácia

A fenti címmel közös gondolkodás indult meg az Ércbányász újságban.

Jómagam 1978 óta vagyok párttag. Nem azok voltak — tudom — a nehéz idők, de ez a tíz év nem volt változásmentes és bővelkedett tanulságokban.

Az egyik előttem hozzászóló — Rézműves elvtárs — befejező gondolatához kötöm mondanivalómat. Ő — szerintem helyesen — a politikai és gazdasági változások sokkoló hatásának megállapításával egyidejűleg azt az igényét is megfogalmazza, hogy minden felmerülő kérdésre nem kell, hogy kész válaszunk legyen.

A fentiek számomra kétfajta problémát is felvetnek. Az egyik kérdés a párt mindenkor legfelső vezetői megnyilatkozásainak ügye, a másik pedig az, hogy az alsóbb szintek miként érzékelik a feladatokat, mi módon adnak azokra választ.

A párttagság egy idője (a pártönkivüliekkel együtt) zavartan figyel az országos pártértekezleten újjáalakított Politikai Bizottsági tagok többségének megnyilatkozásait. Ezt sokan széthúzásnak, érdekharcnak, esetenként frakciózásnak, sőt a párt-egység megbontása szándékának minősítik.

Ilyen korábban nem volt — mondják azok, akik a korábbi PB-kre emlékeznek — mert akkor nem volt hallható véleménykülönbség, akkor mindenki egyfelé húzta a szekeret „állítólag”. Ez így igaz, a szekér haladt is, ott tart, ahol tart. Menet közben a párt vitathatatlán eredményei ellenére is elvesztett egy-két dolgot, amelyeket nevezhetünk mellékességnek, címkézhetünk bárhogyan, de hiányzik mai életünk-ből. Nevezhetjük-e őszinte légkörnek, mozgalmi jellegűnek, nyíltan, egyéni módon is poltízálóknak a párt fórumait, szervezeti eseményeit? Megkülönböztethető-e egymástól két hasonló körben tartott tag-

gyűlés? Hajlandók, hajlamosak-e a párt szervezeti szervezetei az önálló vélemény, vagy esetleg programalkotásra...? Vagy egyáltalán van-e erre szorító alulról vagy felülről megfogalmazott igény, ehhez segítő kezét kínáló kezdeményezés?

Tisztelt Olvasó!

Általánosítás nélkül — mert egyrészt jó példák vannak, másrészt jelen írásomat is az általánosítás és az uniformizálás ellen szándékozom megjelentetni — a fenti kérdésekre a válaszom: nem.

A helyzet nem reménytelen. A tartalék most a tagságban, az alapszervezetekben, a színvonalas választott vezetőkben és testületekben van. A változás szándéka a politika legfelső szintjén megvan. Ez az akarat az országos értekezleten hangot is kapott, megerősítette a korábban elfogadott kibontakozási programot. A párt vezetői e témában úgy vélem, egységesek és számomra ez a lényeg. A külsőségek, az ideológiai irányzatok eltérései, a megválaszolatlan kérdésekre adandó (bocsánat!) válaszok különbségei lehetnek céltáblái kritikáknak, de ezek a megjegyzések nem visznek közel a megoldáshoz, a párt-egységhez.

Számunkra az az eldöntendő, hogy uniformizált vezetés alatt élünk uniformizált életet (pártéletet), vagy felvesszük a kesztyűt és színes egyéniségek vezetése alatt (akiket a pártközvélemény valóságos ellenőrzése kísér munkájukban) kísérünk meg önálló (nem mindenható és nem mindig hibátlan) döntéseken alapuló őszinte, nyilvános, demokratikus és végül — mivel ez egyik vesszőparipám — mozgalmi életet. Az utóbbi változat — és jövő — érdekében írtam soraimat annak tudatában, hogy szerény véleményem egy a sok közül...

Hágenthurn József vájár

Megemlékezés a névadóról

A kiállítást, melyet Varju László, a KISZ MÉV Bizottságának titkára nyitott meg, nagy érdeklődés kísérte. Csöndör László felvétele

A harmincas évek második felében már túl volt a Kommunista Kialtvány és Lenin műveinek tanulmányozásán. Az Országos Ifjúsági Bizottság tagjaként, ő szervezte meg 1937-ben a híres akciót a „Tomba utcai csatát”. Amikor is az ifjúmunkások a szerveződé nyilaskozó egyik gyűlését akadályozták meg. Az állambiztonság nyomozóinak egész légiója vetette magát azokra, akik a háború folytatása ellen voltak. Ezek közé tartozott ő is, több al-

kalommal szervezett háborúellenes tüntetéseket. A fenyegető letartóztatások miatt feladta lakását és minden éjjel másik barátjánál aludt, de így is eredményesen szervezte az ifjúsági békemozgalmat. Az egyik cikkében így írt: „nincs demokratikus nevelés, az ifjúság politikai szabadsága nélkül, nincs szabad nemzet szabad ifjúság nélkül”. S. jött 1944. július 27. Egy fővárosi cukrászdában törték rá a Gestapo magyar nyomozói, igaz hár-

mat előtt közülük, de a negyedik öt találta el és kórházba szállítása közben halt meg.

A kiállítással órá, a mártírhalt hált Ságvári Endréről emlékezünk 75. születésnapja alkalmából. A kiállítás anyaga csak részleteiben mutatja be a rövid, de annál gazdagabb életútját, politikai munkásságát, de ez is elegendő ahhoz, hogy tisztelettel emlékezzünk és adózzunk e ház névadójának.

K. M.

November 14-én került sor a Ságvári Endre Művelődési Ház társadalmi vezetőségének soros ülésére. Napirendjén szerepelt a Quadró táncsoport tevékenységéről szóló beszámoló, illetve tájékoztató hangzott el a művelődési ház és a MÉV üzemeinek kapcsolatát vizsgáló felmérésről. Csöndör László felvétele

„Télapó itt van”

A Ságvári Endre Művelődési Ház és a KISZ MÉV Bizottsága szervezésében egésznapos rendezvény gyermekeknek 1988. december 3-án, szombaton.

Színházterem: 9.00–10.30 és 11.30–14.00 óráig: Video (rajzfilmek), 10.30–11.30 óráig: A Tranzit együttes zenés gyermekműsora. 14.00–15.30 óráig: Mesefilm (mozi).

Tűrös terem: 9.00 órától non stop játszótér.

Nagyterem: 9.00 órától játékos vetélkedők, játékbörze (régijátékok adás-vétele, cserelehetőség).

Kabinet: 9.00 órától számítógépes játékok.

Szocialista brigádklub: az Olimpia étterem cukrászlüzemének árusítással és kóstolóval egybekötött termékbemutatója (kb. 10.00–13.00 óráig).

Ajánlkozó: 9.00–10.00 óráig: Ércdúsító üzem, 10.00–11.00 óráig: Szolgáltató üzem, 11.30–12.30 óráig: Kutató-fejlesztő üzem, 15.00–16.00 óráig: Kutató-mélyfúró üzem.

A művelődési ház előcsarnokában az egész nap folyamán gyermekkönyv árusítás!

Dér A.

Művelődjünk Szóparkozunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház decemberi programjából

Stúdiogaléria
December 2-től január 2-ig: A Kísgrafika Barátok Körének gyűjteményes anyaga, erdélyi magyar alkotók munkáiból.

Ságvári Filmklub

6-án 18.00 órakor: A híres történelmi filmek sorozat következő alkotása: Pudovkin: Tűz és fegyver (Jegyek kaphatók).

Harmadik Színház

12-én és 14-én 19.00 órakor: Spiró György: Csirkefej.

Ságvári Mozi

3-án: Diplomás örömlány (angol film).

4-én: Istenek fegyverete (hong-kong film).

10-én: Nyitott ablakok (magyar film).

11-én: Szőkevényvonat (USA film).

Az előadások 16.00 és 18.00 órakor kezdődnek.

Üzemi, vállalati rendezvények

2-án 16.30 órakor: Szolgáltató üzem, Télapó.

10-én 10.00 órakor: IV. sz. bányász, névadó.

A szakszervezeti élet hírei

ELISMERHETŐ az uráneredűsítő technológiai folyamathoz közvetlenül kapcsolódó ügyszervezett csillagfoglalkozásban dolgozók körkezdvezményre jogosultsága. Az Országos Társadalombiztosítási Főigazgatóság 2-2248/1988. számú állásfoglalását, október 24-én küldte meg a Bányászati Igazgatóságra.

ISMÉTELTEN várható üdülési lehetőség az Adrián. Az előzetes tárgyalások alapján elérhetően marciusban kötik meg a cseréüdültetési szerződést.

Ságvári Mozi

3-án: Diplomás örömlány (angol film).

4-én: Istenek fegyverete (hong-kong film).

10-én: Nyitott ablakok (magyar film).

11-én: Szőkevényvonat (USA film).

Az előadások 16.00 és 18.00 órakor kezdődnek.

Üzemi, vállalati rendezvények

2-án 16.30 órakor: Szolgáltató üzem, Télapó.

10-én 10.00 órakor: IV. sz. bányász, névadó.

dr. Roiszné-H. J.

Lesz-e autonóm brigádmozgalom?

Az idősebbek még jól emlékeznek a háború utáni években létrehozott sztahanovista mozgalom elterjedésére. Nem volt túl hosszú életű, de arra jó, hogy a dolgozók körében elindítson egy új, egy jobbnak tűnő mozgalmat, a szocialista Brigád munkaversenyt. Nos, hosszú ideig igen figyelemre méltó eredmények születtek és ahogy teltek a hetek az évtizedek, úgy kezdett halványulni a mozgalom lényege. Ma már egyre ritkábban beszélünk róla és úgy tűnik, mintha a szocialista hármas jelszava a termelés, termelés és termelésre változott volna. Most az a kérdés, mi lesz helyette? Mi? Autonóm mozgalom! Ez úgy tűnik nagyobb önállóságot biztosít a brigádoknak a termelésben, a munkavállalásban, szervezésben és önálló bérezést tesz lehetővé stb. Ez így önmagában jó. De vajon milyen tapasztalatot szereztek idáig. Erre kerestünk választ a III. sz. bányában.

Böröcz István, VI-os körlet 42-es csapat szakvezető vájára: — Azt várjuk, hogy biztosítson folyamatos munkalehetőséget, nagyobb önállóságot, jobb gépparkot és mindenkinek legyen meg a felelőssége.

— Mi az eddigi tapasztalata, megítélése szerint történt-e változás és előbbre került-e a kezdeményezés ügye?

— Ezzel kapcsolatban volt egy csapatgyűlésünk, de konkrét megállapodás nem volt, csupán személyi kérdésekben döntöttünk. Változás volt, rosszabbak lettek a munkakörülményeink és kevesebbet keresünk.

— Ön szerint mi lenne a helyes megoldás?

— Összehangolt munkára lenne szükség a műszaki vezetés, a kiszolgáló személyzet és a csapat között és olyan munkafeltételeket teremteni, ami előrevinné az autonóm mozgalom jelenét és jövőjét.

Maróti István, 27-es csapat szakvezető vájára: — Még kísérleti jelleggel sem változott a helyzet, minden maradt a régi, egyáltalán nem vesszük észre, hogy autonóm kísérlet van nálunk. Úgy érzem, egyelőre a feltételek nem adottak, és nem úgy tűnik, hogy szervezett formába öntötték volna. Mi mindenesetre bizakodunk, hogy rövid időn belül a helyére kerül ez az ügy.

Kovács

Tatabányai siker

A tatabányai országos szakszervezeti színjátászt fesztiválon, a Pécsi Nyitott Színház Mrozek: Emigránsok című drámáját mutatta be, Vincze János rendezésében.

A fesztivál hat díjából négyet ők nyertek: a szakmai zsűri fődíját, a társadalmi zsűri közönségdíját, a Népszava különdíját, valamint Pilinczes József és Mikuli János a legjobb színészi alakítás díját!

Jöttek a minisztériumból...

A közelmúltban a Vasárnapi Dunántúli Naplóban kis írás jelent meg Jönnek a minisztériumból...! címmel. Nem tudom hányan olvasták, s azt sem, hogy hányan ismertek ránk.

Aki nem olvasta, annak ismertetőül, aki olvasta, annak emlékezet felrészítésként a cikk utolsó része arról szól, hogy a köztisztviseltek álló igazgató nyugdíjba vonulása és az új beiktatása alkalmából újságírók kocsija állt meg az igazgatói épület előtt, ahonnan a „rettenetes akárki” odébb küldi őket, mert „jönnek a minisztériumból”. Az újságírók mégis feljutnak az ajtóig, ahol a „II. sz. Akárki” állja útjukat, mondván: „Majd az ünnepség után a miniszterhelyettes ad maguknak nyilatkozatot”. A jó tollú újságíró a cikk végén úgy értékeli az egészet, mint „a szolgalelkűségnek neveléses megnyilvánulását”.

Udvarias, sőt könyörületes írás. Nem mondja ki, hogy rólunk szól, bár aki tudja, hogy olyan irodaház, ahol a közelmúltban miniszterhelyettes vett részt a vezérigazgatóváltás aktusán, nincs sok, sőt csak egy van a megyében, a Mecseki Ércbányászati Vállalat. Nem élcelődött túl sokáig azon sem, hogy Budapesten a minisztériumok előtt nem zavarják el az ott parkoló gépkocsikat, ha valaki érkezik, mert ezt sem a miniszterek, sem a helyettesek nem igénylik. Sem itt, sem másutt. Nem sokat hivatkozik a sajtótörvényre sem, mely jogokat biztosít az újságíróknak, s kötelességükre teszi, hogy ismerjék, mi az, amiről nem írhatnak. Szolgalelkűségről beszél, ami adott esetben nagyon finom megfogalmazás és semmiképpen sem „neveléses”, inkább elgondolkoztató, sőt felhőborító.

A szocialista demokrácia elmélyítéséről, szélesítéséről beszélünk, talán kissé túl sokat is. Lehet-e valós tartalma ennek akkor, amikor az ügyek intézője azt képzeli magáról, hogy ő a hatóság, amíg azt gondolhatja bárki ebben az országban, hogy a hatalom a beosztással egyenlő?

Nyíltságról beszélünk, olvasunk lépten-nyomon. Még oroszul is megtanultuk: glasznoszty. Ugyanakkor ott is titokzatoskodunk, ahol semmi titok nincs. Nem a mítikus légmentes kell körülöttünk táplálni, hanem a nyílt őszinteséget.

Ki kell lépünk és ki is lépünk idővel a múlt káros örökségét magán viselő, a feudális hierarchiára emlékeztető gyakorlatból. Abból, hogy az igazság nem a székeltől függ, amelyben ülőnek a szájából elhangzik, hogy a hízelgés, a talpnyalás, a felesleges és egyébként sem igényelt hajbókolás, tüsténtkedés, egyik oldalról, a felsőbbrendűséget árasztó gőg, a hatalommal való hűtlen sáfarkodás a másik oldalról továbbra is gyakorlat maradjon.

— r —

Színházjáró busz...

... indul december 17-én Budapestre a Vigaszínház: A vágy villamosa című előadására.

Blanche (Almási Éva) már színpadra lépésekor vesztes, nem primadonnaként vonul be a külváros zsúfolt lakásai közé, hanem villamosok bukásán, kopott bőröndjével.

Elvesztett mindent, de szexualitása még él, abban testesül meg a maradék életerő. Szikora rendezése gondoskodik arról, hogy Blanche szexuálisan is megsemmisüljön. Amire egyébként is jó esélyei voltak.

A korai és felesleges házasság, a műveltség félreértelmezése, a hozzátartozók haláltusa, a növekvő italfogyasztás, az elvált asszonyok diszkrét bujaságának tömeges képzete, az erősebbnek bizonyult férfivilág, az anyagi

összeomlás törvénytörően vezet el a személyiség megsemmisüléséhez. Almási Éva óriási súlyos, erőteljes, színészilag is, figurálisan is, a vállalkásban és a vallomásban is.

Szikora János rendező minden részletében formás, arányos, értelmes előadást hozott létre, keményebbet a várhatóán, korunkhoz illőbbet, tragikusabbat.

További szereplők: Pap Vera, Reviczky Gábor, Hegedűs D. Géza.

Részvételi díj: 350 forint.

Indulás reggel 6.30 órakor a Ságvári Endre Művelődési Ház elől. A korai indulás oka, hogy Aranyasszony napjára a karácsonyi bevásárlás lebonyolítására is!

Dér Agnes

Megkérdeztük:

Miért nem költözött a műszergyár?

Októberi számunkban a Kutató-fejlesztő üzem dolgozóinak kérdésére azt a választ kaptuk, hogy a műszergyár költözése 1988. október 15-én elkezdődik. Mivel ez nem történt meg, felkértük Szabó Jenő beruházási osztályvezetőt, hogy tájékoztassa dolgozóinkat a késedelem okáról.

— 1988. szeptember 9-én a beruházási és tervezési főosztályon összehívtuk a kivitelezésben résztvevők felelős képviselőit és beszámoltattuk őket a visszalévő munkákról és a várható teljesítési határidőkről.

— Ezen a megbeszélésen a jelenlévők úgy nyilatkoztak, hogy vannak ugyan problémák, de az 1988. október 15-ei határidő tartható az emeleti szinten.

— Sajnos időközben többletigények jelentkeztek, aminek vonzata a tervek módosítása, anyagbeszerzés stb.

— A késés részben a kivitelezők hibájából adódik, de főleg az anyagbeszerzési nehézségek miatt, ami mindenki előtt ismeretes.

— Reméljük, hogy a késést a kivitelezők a megfelelő minőségű munkával és hiánytalan teljesítéssel pótolják.

Fiatal műszakiak Merzay Ákos

Elmélyülten...
Egyed Imre felvétele

temistaként is tevékenykedett, az üzemvitelhez művezetőnek. Mint meséli, mindig is az elméleti kérdések foglalkoztatták, s nem a napi feladatok gyakorlati megoldásai. Ennek tulajdonítható, hogy a későbbiekben a műszaki csoporthoz került fejlesztőmérnöknek. Jelenleg az újonnan épülő fúroszárgyártó részleg kiszolgáló pneumatikus automatizálásán dolgozik. Mindemellett amolyan hobbi-ként az üzem számítógépes hálózat beépítésén is munkálkodik.

Visszatekintve a pályaválasztásra, az indíttatást számára a gépész, építész-mérnök édesapa jelentette. Pécssett, a gépiparban gépészként végzett úgy, hogy mindvégig a matematika, a fizika és a műszaki tárgyak iránt vonzódott. Oly annyira, hogy országos versenyeken is részt vett, s több alkalommal volt megyei tanulmányi verseny nyertese. Mindezek után egyértelmű volt számára, hogy tanulmányait a műszaki egyetemen folytassa. A gépészmérnöki karon, az áramlástechnika szakon végzett 1984-ben, jeles diplomával. Az egyetemi évekkor kapcsolatban megemlíti, hogy nem elég csupán az érdeklődés, ehhez szorgalom, akarás is kell.

A jelenleg kapcsolatban megemlíti, hogy szereti és érdekli a munkája, főnökeitől minden támogatást megkap, s talán mindezeknek is tulajdonítható, hogy februártól szakmérnökre jelentkezett a műszaki egyetemre. A mindennapok feladatai mellett számára most az jelent — még ha örömteli — gondot, hogy családház-építésbe kezd.

A vállalatához 1986 júliusában került, oda, ahol egye-

Amikor a III. sz. bányászati üzem keleti aknájának 2. szintjén a kasból kilépünk, egyik kezünk a védősisakot markolja, ám az erős légáram így is csaknem lesodrozza a fejről a könnyű műanyagkabot. A kinti mínuszok is eljutnak a friss levegő „hátán” és csak jó száz méterrel odébb, a légtér átjutva kívánczik le az emberről a vastag vattakabát.

Néhány perccel később pedig, amikor a 22-es csapat munkahelyére érünk, a

A 22-es „csapdája”

Orsós Gyula és Nyiri István segédvájárok, valamint Keszericze István csapatvezető (jobbról) biztosításhoz készülődnek.
Csöndör László felvétele

Amikor a III. sz. bányászati üzem keleti aknájának 2. szintjén a kasból kilépünk, egyik kezünk a védősisakot markolja, ám az erős légáram így is csaknem lesodrozza a fejről a könnyű műanyagkabot. A kinti mínuszok is eljutnak a friss levegő „hátán” és csak jó száz méterrel odébb, a légtér átjutva kívánczik le az emberről a vastag vattakabát.

Helyére kerül az utolsó fészke is, majd a csapatvezető röviden megbeszéli a további teendőket Szél László aknásszal és Szabó Győző körlet geofizikussal. — Ha érc előre, tovább

robbantjuk, ha meddő, le kell kutatni az oldalakat is — mondja az utóbbi. — Egyébként így jó a főte. Vigyázzanak, Pista, nehogy nagyobb legyen az üregmagasság.

Amíg Orsós Gyula és Nyiri István segédvájárok beszerelik a fúrógépeket, jut idő egy kis beszélgetésre a csapatvezetővel.

— Sajnos tegnap nem tudott lőni a délutános, igaz, a korábbi robbantás vagy negyven csillét hozott — magyarázza. — Hiába no, nagyon hosszú a szállítópálya. Csak a támadó gurító 80 méter. En nem tegnap jöttem a bányához, de ilyen hosszú gurítót még nem hajtottam. Aztán itt van ez a mínuszos kamra is. A szkréperkanál nem nagyon szereti.

— Látom, a talpat nemigen kell locsolni.

— Van egy szivattyúk, ami azért segít annyit, hogy ne térdig erő vízben dolgozzunk — mutat Keszericze István a mínuszos kamrára —, de nem panaszkodunk. Ebben az évben elég jók a teljesítményeink. Száz százalék alatt nemigen voltunk, sőt néhány hónapban valamennyi pluszt is sikerült hoznunk. No, nem azt mondom, hogy valami menő csapat vagyunk, de azért lehet ránk számítani.

— Mióta dolgoznak együtt ebben a felállásban?

— Valamikor ez egy egy szakos csapat volt. Tavaly lettünk kétszakosak, azóta jobban megy. Egyikünk sem számít már kezdőnek és jól meg is értjük egymást. Igaz, el tudnánk képzelni jobb munkahelyet is, de hát most ez van. Ahogy majd haladunk a visszafejtéssel, biztosan könnyebb lesz — mondja végezetül a csapatvezető.

N. G.

Szárba- szökkent takarékoság

Siralmas dolog az, amikor egy halszaküzlet polcai roskadoznak a piros aranytól, a fűszerektől és a halászléköckektől, ám az akvárium üresen ásitózik és a boltos még egy csonttá fagyott mirelit készítményt sem tud adni a hatalmas hűtőből.

Persze a nincs boszszantó, a kevés pedig legtöbbször a hiánnyal egyenértékű, különösen akkor, ha az embert lehetetlen teszi a munkájában.

Bizony nem irigylem bányászainkat. Időnként ők is úgy állnak a vájvégen, mint a halárus az üres akvárium, meg a kongó mélyhűtő előtt. Tehetetlenül.

Tanúja voltam a minap egyik bányászati üzemünkben, amint a vájárt csak lemondóan legyintett, amikor szóba került, hogy meg kellene hosszabbítani a légesatornát.

— Jó, jó, de mivel? — kérte, majd néhány keresetlen szóval azt esetelte, hogy fólia nincs, takarékoság viszont van. Szerinte ez utóbbi alkalmatlan arra, hogy friss levegőt nyomassanak rajta keresztül a vájvégre.

Amúgy nyugodtnak látszott és hanghordozása sokkal inkább higgadt, mint panaszosnak. Egy órával később viszont már igencsak gondterhelt volt. Mint az kiderült, épp vadászatra indult. Legalább egy fúroszárat szeretett volna ejteni. Elmesélte, hogy előző nap délután az ablakra egy fél műszakot rohagált ugyanilyen céllal.

Végül is a vájárnak nem mindennapi szerencséje volt, hisz éppen akkor érkezett néhány darab fúroszár a raktárba. Rohant is izibe, így még talán tud robbantani.

Ugyanitt az aknászok mesélték, hogy jó szervezéssel azért úrrá lehet lenni a legnehezebb helyzeten is. Az előző héten egy tehetősebb csapatnak volt ugyan fúroszára, de elromlott mindkét gépük. A másik munkahelyen jók voltak a gépek, csak ezeknek meg száruk nem volt. Végül is sikerült a száruk és a gépek házasságát tető alá hozni és mivel fűrgelábú, erőskarú aknászokról van szó, mindkét csapat még időben tudott robbantani.

Szóval, ha nincs túrkörponty, vagy fólia, az élet nem áll meg. Csak fúroszár legyen — elég.

N. G.

A Kun Béla szocialista brigád (V. sz. bányászati üzem)

Kimagasló társadalmi munka

Lapozgatom a brigádnaplót. Úgy első ránézésre semmi sem különbözteti meg a többi, átlagos könyvtől. Piros borítós, rajta a név: Kun Béla szocialista brigád, alatta a közelebbi támpont: bányamesteri csoport. Belül névsor, majd időrendi sorrendben a különböző események, történések, írásban, képből egyaránt. Közel két év krónikája mindössze, hiszen tavaly neveztek be először a versenymozgalmába. Aztán egy beragasztott levél kerül elé, amit olvasni kezdék, s a benne szereplő dolgokon megakad a szemem. Íme néhány kiemelt részlet: „... nem lett volna lehetőségünk arra, hogy 250—300 ezer forint értékű festési és mázolás munkákat elvégeztessünk... nagyon jó érzéssel lépünk a tiszta falak közé... Kérjük fogadják a Gépíró és Gyorsíró Szakiskola hálás köszönetét önzetlen és lelkiismeretes, segítő munkájukért. Igazgatóhelyettes.”

Aztán még egyszer elolvassom a számat, hogy jól látok-e, majd — gondolom

érthetően — azt kérdezem először Papp István brigádvezetőtől:

— Nem elírás ez a nagy szám?

— Nem, nem — mosolyog —, ez tényleg ilyen értékű munka volt — majd szerényen hozzáteszi — ebben az elvégzett kisebb javítások, szerelések nincsenek is benne.

— Az említetten kívül végeznek-e máshol is társadalmi munkát?

— Igen. Kisebbségi munkákkal, pénzfelajánlás folyamatossá segítjük a bölgyi gyermekotthont is és természetesen az üzemben is megcsinálunk mindent, ahol szükség van ránk. Ebben az évben körülbelül 500 ezer forint értékű munkát végeztünk.

— Azt hiszem, ehhez csak gratulálni lehet. Kérem, mutassa be a brigádot!

— Több csoportból jöttünk össze, a gerinc tavaly alakult ki. Úgy tudom, hogy az üzem legnagyobb létszámú brigádja vagyunk, hiszen állandó létszámunk 20 fő. A bányamesteri csoport-

A bányamesteri vasútépítő csoport. A guggoló sorban balról a harmadik Papp István brigádvezető.
Bálint Jenő felvétele

hoz tartozunk, mi vagyunk a „vasútépítők”. Ezt persze nem szó szerint kell érteni, ugyanis vajúr, segédvajúr, kőműves, lakatos, hegesztő és festő egyaránt megtalálható a brigádban, többünk kettős, vagy annál is több szakmával rendelkezik. Jelenleg tízen végeznek különböző tanfolyamokat, iskolákat. Munkánk sokrétű, hiszen a föld alatti vasútépítéstől a külszíni építkezési munkáig nagyon sok mindent csinálunk, de szűkség esetén — mint például az idén augusztusban is —

még a balatonmária-fürdői üdülőben is tevékenykedtünk.

— Ez nagyon sok. Milyen sikert „arattak” eddig és milyen terveik vannak a jövőre vonatkozóan?

— Tavaly kiérdemeltük a szocialista brigád címet, ezen kívül az Egy napot Pécsért mozgalom bronz fokozatát. Ebben az évben „aranyosak” akarunk lenni, jövőre pedig megpályázzuk a Vállalat kiváló brigádja címet. Lehet, hogy az iram talán túlzottnak tűnik, de feltett szándékunk, hogy

megfeleljünk a magas elvárásoknak is — mondja végül a brigádvezető.

És mi a krónikás véleménye? Hogy manapság, amikor sokat beszélünk a brigádmozgalom válságáról, keressük a jövő útjait és az előre vezető megoldásokat, kimondottan jó érzés interjút készíteni egy olyan kollektíváról, amely eredményesen tevékenykedik, határozottan tudja, mit akar, és bátran kimondja azt is, hogy milyen célt tűzött ki maga elé.

Benedek Sándor

Szentlőrinc a fejlődés útján

Felvételünkön a buszpályaudvar térképészén, földmunkáin dolgoznak. Csöndör László felvétele

Aki a 6-os főközlekedési út felől közelíti meg Szentlőrincet, s a község rendezett, napfényben fürdő háziorát veszi szemügyre, elégedetten bólogat. Különösen akkor, ha visszaemlékszik a pár évtizeddel ezelőtti településre, arra az időre, amikor nem magasodtak még a családi házak fölé az új lakótelep emeletes házai. Feltehető, hogy a szembetűnő fejlődés a község vezetőinek nem jelentett és jelent még ma sem problémamentes hétköznapiakat.

— Kézzelfoghatóan megváltozott a község élete az uránbányászok letelepedésével? — kérdeztük Györfvári Márk tanácselnököt.

— Igen, bár a kérdés így nem helyes, pontosításra szorul. Azért, mivel Szentlőrincen mindig is éltek uránbányászok, tehát az ő letelepedésük nem volt robbanászerű és nemcsak ómlattuk változott meg, indult fejlődésnek Szentlőrinc. Az tény, hogy a MfV jelentős szerepet vállalt a község mai arculatának kialakításában. A

hatvanas évek vége, a hetvenes évek eleje az, amikor Szentlőrinc a MEV-vel és a MAV-val közösen lovagolta meg a fejlődést, mint lehetőséget.

— Szentlőrinc akart, s ma is akar valamit. Akarja, hogy ugyanolyan körülmények között éljenek lakói, mint a városban.

— A település gondjai megoldultak azzal, hogy új lakótelep nőtt ki az évek során a semmiből?

— A lakosság növekedésével a lakótelepek felépítésével városias igényeket kellett kielégíteni. Meg kellett tanulni így élni. Amíg ugyanis a városban például természetes dolog a szemétszállítás, addig a faluban az, hogy ki-ki eltűzi, a kiskertben elássa azt. Nos, ez is alapjában változtatta meg az életet, hiszen meg kellett oldani a hulladékszállítást és az elhelyezést. Ugyanígy máról holnapra jelentkezett, hogy a lakótelepeket összekötő járdákat takarítani kell és télen hőmunkásokat alkalmazni. A komoly gondok 1981-ben jelentek.

Az új lakórészekben egyszerűen nem volt víz, nem volt közvilágítás, nem volt pénz járda-építésre. Végül is nagyszegű hitelt vett fel a tanács, s szerencsére meg tudta nyerni a vállalatokat, hogy lehetőségeikhez mérten segítsenek. Ennek köszönhetően épült fel az évek során az óvoda, az iskola és az egészségügyi intézmény.

— E városiasodó nagyközseget végül is miként jellemezné?

— Úgy, hogy ma már itt nem falugyűlést tartunk, hanem lakógyűlésre hívjuk össze az embereket. A falusi gondok, a tyúkpercek megmaradtak, ugyanakkor előterbe kerültek a városi problémák, mint például a lépcsőházi perpatvarok, a játszótér, a buszpályaudvar igénye.

— Hogyan ítéli meg: Szentlőrinc végső letelepedést jelent az ideköltözőknek?

— Nem jelentős, de van ilyen. Rossz értelemben azt mondják, hogy ugródeszkának használják az itteni lakáshozjutást sokan.

— Mi azon vagyunk, hogy az itt letelepültek igazi otthonra leljenek. A szolgáltatásokat is ennek szellemében fejlesztjük. Jelenleg az új lakótelepen a felmerült igényeknek megfelelően parkot, játszótérrel építünk, alakítunk ki. Nagyobb terveink között szerepel szálloda, kemping, szakközépiskola építése és az Eszterházy-kastély vadászkastélyá alakítása. Jelenleg — különösen az uránbányászok kerésére — egy hatkocsisállásos, fedett várójú, kis túzással buszpályaudvar építése folyik. Ebben az évben valószínűleg nem készül el, bár ha az idő engedi... Igéni mindenestre nem merem — mondotta végezetül Györfvári Márk, a nagyközsegi közös tanács elnöke.

Keresztrejtvény

Rejtvényünk vissz. 1. folytatva függ. 1. sorában Valery francia író egyik aforizmáját rejtettük el. Megfejtését kérjük az aforizmat beküldeni 1988. december 10-ig a szerkesztőség címére.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45
46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75
76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90
91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104	105
106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120

Vízszintes: 14. Muzsikál. 15. Oktató. 16. Szörny. 17. Végtelen blama! 19. Szintén ne. 21. Kijött mássalhangzó. 22. Illetve röviden. 23. Olajos növény. 25. Területi bizottság. 27. Lopva figyelt. 28. Z. O. 29. Egéstermek. 31. Vadászkutya. 33. Részvénytársaság. 34. Szovjet gépkocsitípus. 35. Európai főváros. 37. Udítóital. 38. N. N. 40. Város Bács-Kiskun megyében. 42. Y. L. 44. M. A. 45. Tagadószó. 47. Tengeri emlős. 48. Dúc betűi. 49. Lét. 52. Város — angolul. 54. Végtag. 56. On — németül. 58. Köt betűi. 60. Rangjelző. 61. Szikladarab. 63. Női név. 66. Azonos magánhangzók. 67. Becézett női név. 68. Riad. 70. Becézett Erika. 71. Minisztertanács. 72. Ötven százaléka. 73. Férfinév. 75. M. E. 76. Szójárulé. 77. Japán társasjáték. 79. Erre a helyre. 80. Lopva figyelt. 81. G. T. 84. Antimon. 86. Szükséges. 87. Számnév. 89. Kimér. 92. Lepke.

Függőleges: 2. Szükséges. 3. Szedi a lábát. 4. Spion. 5. Gyilkos. 6. Névtelen adakozó. 7. Igen — angolul. 8. Mókus. 9. Tiltó szó. 10. Hangtalanul vall! 11. I. O. 12. Erblum. 13. Résznyílás. 18. Nyakmelegítő. 20. Bátor. 23. Flatal díszítő. 24. Népművészetről híres román település. 26. Nevezetes borfajta. 27. Hajadon. 29. Lapos. 30. Kockarész! 32. Japán táblajáték. 33. Magányt kedvelő személy. 36. Motorkerékpár márkája. 39. Csizolt kőkor. 41. Al-bán pénz. 43. Folyadék. 46. M. R. 49. Római 549. 51. Fegyvert használ. 53. K. K. 55. Eketlenül ráz! 57. Attila névváltozata. 59. Vásáriási igény. 62. Idős. 64. Reggel (irodalmi). 65. Menyasszony. 69. Tova. 72. Szobahatár. 74. Tud betűi. 75. Közvetlen közelében. 78. Részekre tagol. 80. Talál. 82. Oszevér. 83. Balatonon Intéző Bizottság. 85. Hiba. 86. K. I. E. 88. Termelőszövetkezet. 89. Körülbéli. 90. Téli sporteszköz. 91. Bárium. 92. Például.

Juhász Károly

*
Lapunk november elsején számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése
Eljött már november didergő hónapja, hideg szele a fák ágait megcsapja, részeseink részeseink: Molnár Tibor (Pécs, Krisztina tér 13., 7632), Denke István (Siklós, Sallai u. 22., 7800), Muschberger Pálma (Anyag- és áruforgalmi főosztály).

Aranyesakány '88

Ki lesz a vállalat legerősebb embere?

December 3-án a MfV szálló kondicionáló termében a vállalat legerősebb emberei küzdenek majd egymással és a mázsás súlyokkal, hogy eldöntsék, ki viseli majd az elkövetkező egy évben a megtisztelő címet.

A tömegsport-bizottság, valamint a III. sz. bányászati KISZ-bizottsága szervezésében hat súlycsoportban (67, 75, 82,5, 90, 100 és plusz 100 kg-ban) folynak majd a versenyek, fekvőnyomás, guggolás és felhúzás fogásokban.

A nevezési határidő ugyan november 28-án lejárt, de a szervezők a 14.00 órakor kezdődő mérlegelésnél még elfogadják újabb jelentkezéseket.

Indulhat tehát bárki, aki kötelezi magát a versenyszabályok betartására, a sportszerű versenyzésre, esz-

tétikailag elfogadható sportcipőt, trikót és rövidzárú sportnadrágot hoz magával, valamint befizeti a 100 forintos nevezési díjat (dopingellenőrzés tudomásunk szerint nem lesz, de a serkentő- és erősítőszerek használata nem javallott).

A három fogásnév összesített eredménye alapján hirdetnek győztest minden súlycsoportban, valamint a vállalat legerősebb embere címért folytatott versenyben. Ezen kívül lesz még úgynevezett abszolút kategória, amelynek az eredményét úgy számítják, hogy a versenyző összteljesítményéből levonják a testsúlya háromszorosát.

Az első helyezettek tárgyatulom, a második és harmadik helyezettek oklevél díjazásban részesülnek.

N. G.

Újjá választották az MHSZ Pécs városi vezetőségét

A Baranya megyei aktiválást követően november 12-én az MHSZ Pécs városi aktiválási bizottságára is sor került, a Szalai András úti székházban. Bocskárdi Albert elnök köszöntötte a meghívott — 70 fő — küldötteket és az elnökségben helyet foglaló párt-, állami és társadalmi szervek képviselőit. Ezt követően Maros Tibor, az MHSZ Pécs városi titkára értékelte az elmúlt évek munkáját, sokoldalú tevékenységét és a klubok eredményeit, további tennivalóit. A beszámoló után hozzáfűzték a klubok sorát. Mohai István, az Erzbányász Modellőző Klub titkára hozzáfű-

lásában utalt a klubok anyagi nehézségeire, az MHSZ-ben tapasztalható hiányosságokra, de összességében elismerően nyilatkozott az elért sikerekről, eredményekről.

A vita összefoglalója után került sor a 17 tagú MHSZ Pécs városi vezetőség újjá választására, amelynek tagja lett Bodács Etele, a MfV tömegsport-bizottság felelőse, MHSZ titkára. Az újonnan választott vezetőség megerősítette Maros Tibort az MHSZ városi titkár funkciójában. Az első testületi ülésen megválasztották a héttagú végrehajtó tanácsot.

K. M.

Legyen a vendégünk Bécsben, 1988. december 13-án!

Részvételi díj vállalati dolgozóknak 400 forint plusz 20 schilling, hozzátartozóknak 700 forint plusz 20 schilling.

További információk személyesen a Ságvári Endre Művelődési Házban, vagy a 12-478-as, illetve a 31-02-es telefonon!

A szakszervezeti élet híreiből

A Mecseki Szénbányák és vállalatunk szakszervezeti bizottságának munkatársai november 29-én az országos szakszervezeti tanácskozáson felvetendő aktuális szakszervezeti feladatokat beszéltek meg.

A riasztó coltok éjszakája

Még jól emlékszem a hatvanas évek végére, a hetvenes évek elejére, amikor az üzletekben a gépkocsikhoz kapható volt a többszólamú dudu, a dallamkürt. Vette boldog, boldogtalan, s majd ló-lók lett hangos és bohó a nagy magyar éjszaka. A bajok a napfényben kezdődtek. Dallamkürt több szólama ugrasztotta félre a lassú gyalogost, sietteté tempósabb vezetésre az elől haladót. Aztán a már zeneműtől hangos közúti közlekedés fortéját úgy tudták az illetékesek piánóra váltani, hogy egyszerűen betiltották a trillázó kürtöket.

Később, már ebben az évtizedben aztán jött a szabadon vásárolható petárdarölet. Durrogott járdán és tereken, lépcsőházakban, iskolákban, focimeccsen. A baj ott kezdődött, amikor vicces emberek a nyitott ablak lakásokba kezdtek dobálni az apró robbanószerkezetet. A földszinti lakások cseréje ezidőtájt megnőtt, értéke lefelé zuhant, de ekkor már petárdákat durrogattak a kisesportolók is az oviban.

És most, januártól coltoktól lesz hangos az éjszaka. Már hallani riasztó lövéseket, amikre nem figyel oda senki sem. Eddig is bezárkóztak az emberek, ezek után legfeljebb pisztollyal a kézben teszik ugyanezt. A segélykérő lövéseket pedig félek, nem fogja komolyan venni, meghallani senki sem. Az utcai inzultusokba eddig sem avatkozott a magyar, akkor majd most fog, amikor gázpisztollyal a képébe löhet az, aki akar?!

Meg egyáltalán, mit ér az önvédelemből nálam, a zsebben lapuló riasztószerveket, ha gázpisztollyal hadonászunk előttem? Mit ér ugyanez a stukkó nálam, ha az utca „gyereke” ijesztésül az övét már nekem szánta?

A falkába verődők, a sötétben együtt munkálkodók eddig is erősek voltak. Ezt bizonyítja a hanyatló közbiztonság, a mindenütt fellelhető vandál pusztítás. Akkor mi a garancia arra — amikor még rendőrt is ölnek, s nem is egyet —, hogy elsőként nem-e ők fegyverkeznek? Ha ez igaz, olyan lépéselőnyre tesznek szert, hogy a megtámadottak csak csupán egy papírzacskó eldurantására lesz ideje.

Sajnos hiszem, hogy a riasztásra szánt fegyverek azok ellen fordulnak majd, akiknek védelmére kitalálták azokat. Ezért is várom azt az időt, amikor — a többszólamú dallamkürtökhöz, petárdához hasonlóan — ezeket az ijesztő, riasztó — nézőpont kérdése, mert nem mindegy, hogy melyik oldalon szorítom a fegyvert — szerkezeteket betiltják mielőbb.

Általában rá szoktunk jönni, hogy lecsúsztunk a paci túlóldalán... de akkor már baj van.

Veress

Versenben az aranyéremért

Továbbra is versenben van még az aranyéremért a városi bajnokságban szereplő vállalati kosárlabdacsapatunk. Mint azt már korábban hírelt adtuk, az őszi szezonra nagyszerű formába lendült együttes sorra nyeri mérkőzéseit.

A bajnokosélyos Volán és a POTE elleni fölényes győzelmüket követően Lovasék nyerték a Meteor és a KESZŐ csapatai ellen is és ezzel továbbra is a második helyen állnak.

A tavalyi szezonhoz képest sokat javult az együttes védekezésben, illetve a palánkról lepattonó labdák megszerzésében. Az új já-

tékosok: Barna Dénes, Szabó Jenő és a hórihorgas Tóth Géza hamar beilleszkedtek a csapatba a régi- régi tudása pedig mit sem kopott (Orosz például az utóbbi mérkőzéseken sorozatosan húsz pont fölött „szórt”), így ha csak valami csoda nem történik, a hátralévő mérkőzéseiket minden bizonnyal megnyerik.

Így hát most minden azon múlik, hogy a Volán megbotlik-e az utolsó fordulóban. Amennyiben igen, úgy a mieink lennének a bajnokok, az egymás elleni eredmény alapján. Ha nem, akkor „csupán” az ezüstérem áll a csapatnak.

N. G.

Labdarúgás

A vállalati kispályás labdarúgó-bajnokság „B” csoportjának küzdelmei, ha színvonalban nem is, de a bajnoki címet folytató versenyek tekintetében messze elmaradt a legjobbakétól. A munkásszálló együttese ugyanis olyannyira kiemelkedett a mezőnyből, hogy a bajnoki címet akár már a tavaszi szezon végén nyugodt szívvel oda lehetett volna ítélni nekik.

Ígaz, egy alkalommal a IV. sz. bányász „B” csapatától 2-1 arányban vereséget szenvedtek, de legtöbbször úgy nyertek nagy arányban, hogy gólt sem igen kaptak. A mutatott játéku alapján nem lenne meglepő, ha jövőre az „A” osztályban is versenben lennének a bajnoki címért.

A „B” CSOPORT VÉGEREDMÉNYE

1. Szálló	12	11	—	1	51-6	22
2. IV. ü. „B”	12	6	2	4	34-19	14
3. Központ	12	6	—	6	29-24	12
4. III. üzem	12	4	3	5	15-20	11
5. EDU	12	4	3	5	16-25	11
6. Modellezők	12	3	2	7	15-27	8
7. Kut.-f. „B”	12	2	2	8	10-49	6

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBANYÁSZATI VALLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XXV. ÉVFOLYAM, 24. SZÁM

ÁRA: 2,30 FORINT

1988. DECEMBER 15.

Együttes testületi ülés az V. számú bányüzemben

A munkaerőgondok jegyében

Az elért eredmények értékelése, a helyzetelemzés és az előttünk álló feladatok ismerete szempontjából rendkívül fontos ülést tartottak november 25-én a politikai és társadalmi szervezet testületei az üzemi nagy tanácssteremben, ahol vendégként Varju László KISZ-titkár és Horváth Sándor, a vszb tagja volt jelen.

Az elfogadott napirend szerint elsőként az ez évi tervteljesítés helyzetét és a jövő év feladatait tartalmazó irásokat került terítékre. Kocsor Ferenc üzemigazgató szóbeli kiegészítésében külön is kiemelte, hogy a kiváló eredményeket milyen gondok közepette sikerült elérni: fo-

lyamatos a vájvégi műszakhiány, mindenki által ismert a bruttószállítás körüli kezdeti bizonytalanság és általában is keményedtek a gazdálkodás feltételei. Elhangzott az is, hogy a jövő évi tervvel kapcsolatban még sok a bizonytalanság, de azt tudjuk, hogy nehezebbek lesznek a feladatok és az eddigiekénél is nagyobb teljesítmények szükségesek a sikeres végrehajtáshoz.

A következő napirendi pont az üzem munkaerő-utánpótlási helyzetével foglalkozott, külön tárgyalva a hozzánk érkezett romániai magyarokat, mint utánpótlást. A jelentés igen részletesen kifejtette a 63 százalékos járadékrendszerrel

járó feladatokat, a megoldási lehetőségeket.

Nézzük kicsit részletesebben! A legfőbb tény az, hogy az évek óta tartó tendencia változatlan, tehát folyamatosan csökken a létszám, egyre nő a hiány. Ez jelenleg vájvégen 10 százalékos, a kjszolgáloknál pedig körülbelül 4 százalékos. Egyre jellemzőbb, hogy — elsősorban a 63 százalékos miatt — a legnagyobb problémát a szaképzettek (például vájár, bányatechnikus, szállítógépész stb.) hiánya okozza.

A romániai menekültekkel kapcsolatosan az irások anyag megállapítja, hogy sajnos nem vált be a foglalkoztatásukhoz fűzött remény. A szerződöttetteknek

mindössze egyharmad része maradt meg az üzemnél, a többiek rövid idő elteltével leszámoltak. Az ittmaradtak munkája természetesen továbbra is fontos az üzemenek, de ez nem lehet a végleges megoldás.

Az üzem dolgozóinak jelenlegi összetételét vizsgálva kitűnik, hogy 1990-ig valamennyi föld alatti beosztásban jelentős létszámcsökkenés következik be. Ennek túlnyomó része a szakképzett dolgozók közül kerül ki, ami — a jelenlegi képzés ellenére is — mindenféleképpen minőségi változást jelent majd. A leírtakból egyértelműen kiderül, hogy az üzem legégetőbb feladata (persze a termelés mellett) a munkaerő-utánpótlás biztosítása, mert ez alapvető feltétele a feladatok végrehajthatóságának.

A hozzászólások igen felelősen gondolkozva foglalkoztak a felvetett gondokkal, több nézőpontból világították meg a vitás kérdéseket. Legtöbben a járadékrendszerrel kapcsolatban tették megjegyzéseiket, javaslatokat, ami érthető is, hiszen elsősorban a mostani „öregket” érinti személyesen is a rendelet minden vonatkozása. A felszólalók egyértelműen kifejezték azt az igényt, hogy egyéneként vizsgálva, humanusan gondolkodva kell közös megoldásokat találni. Elhangzott az is, hogy már a felvételnél kellene jobban megszűrni a jelentkezőket, miként az is, hogy lakáskérdés megoldatlansága is közrejátszik abban, hogy kevés az újfelvevő és nagy a fluktuáció. Szóba került a gondoknak a nagyobb nyilvánosság elé tárása ugyanúgy, mint a hatékonyabb, eredményesebb képzés sürgetése.

A napirendi pont összefoglalójában Hagyó Árpád az irások anyagot jónak értékelte. Egyetértett a nagyobb nyilvánossággal és ígéretet tett arra, hogy a járadékosok gondjait ezután is egyéni megbeszélésen oldják meg. Az ülést és a vitát nagyon fontosnak, a későbbi teendőkre vonatkozóan igen hasznosnak ítélte meg.

Az együttes testületi ülés a betervezett anyagot a vita és a javaslatok után egyhangúlag elfogadta.

Benedek Sándor

Kihelyezett vszb-ülés

November 24-én a Kutató-mélyfúró üzemben tartotta ülését a vállalat szakszervezeti bizottsága. Egyik témaköre az üzem dolgozóinak élet- és munkakörülményeinek vizsgálata volt.

A sors iróniája, hogy azon a napon a hó- és útviszonyok miatt a fűróberendezéseket még terepjáró gépkocsival sem lehetett megközelíteni, így a külső Vérmérendő környéki fűrókat nem tudta megtekinteni a szakszervezeti bizottság. Pedig biztosan sok érdekes tapasztalhattak volna.

Ilyenkor nem igaz az a régi nóta, hogy „fűró élet, szép élet...”. Különösen most, hogy egyre inkább megnőtt a sekélyfűrások száma és jelentősége. A gépek néhány nap vagy hét, esetenként naponta változtatják helyüket, s így nincs lehetőség olyan szociális körülményeket kialakítani, mint a több hónapig egy helyben lévő nagy berendezéseknél. Sok probléma van a mosdóvíz-ellátással, a fűtéssel, ahol van, a bódék állapotával. Egy kicsit mindenki sáros, az üzemenk nincs pénze új vontatható bódékat vásárolni, a meglevők állapota sem a legmegfelelőbb, ebben a munkahelyi vezetők és a dolgozók egyaránt hibásak. Egyaránt szükséges lenne a változás a cselekedetekben és a szemléletben is. Az üzem területén lévő munkahelyek, raktárak, irodák állapota megfelelő. A fűrdő ugyan zsúfolt, de ez megoldhatóan, örökzöld probléma. Mindenesetre a

szakszervezeti bizottság és az üzem vezetősége rendkívül hasznosnak ítélte meg a találkozást, mert ráirányult a figyelem néhány fontos probléma megoldására, mint például a munkásszállítás, üdültetés stb.

Megtárgyalta a bizottság a társadalombiztosítási tanácsok és albizottságainak működési tapasztalatait is. A segélyezési kérdésekben alapvető probléma, hogy egyre inkább nő az igény, a rendelkezésre álló keretösszeg — vagy értéke —, de gyakorlatilag változatlan. Ezért gondos előkészítési munkára van szükség. A dolgozók anyagi helyzete — különösen az alacsonyabb bércategóriájúaké — lényegesen befolyásolja az üdültetést is. Lényeges még, hogy segíteni kell a nyugdíjazás előtt állókat, hogy a szükséges adminisztrációs munkáról felvilágosítást kapjanak, mert így elkerülhető, hogy az első nyugdíj kifizetése hónapokig elhúzdjon és a nyugdíjba menő dolgozó ellátatlan maradjon.

Fontos esemény volt a vállalati szakszervezet életében a rehabilitált dolgozók tagozatának megalapítása, hiszen egészen mások a problémák, a megoldási módok, mint a többi dolgozónál. Erről a munkáról is tájékoztatást kapott a szakszervezeti bizottság.

Végül is mind az üzemi, mind az egyéb kérdések megtárgyalása hasznosnak bizonyult. Aki végigtárgyalta a napot, abban óhatatlanul

megérlelődött a szakszervezeti munka módszerének, minőségének változása, szükségességének. A mai helyzet minden szakszervezeti funkciót betöltőnek újszerű feladatokat ad, s ma már másnak kell lennie a kapcsolatnak az állami vezetéssel is.

Koch László

Vállalták — teljesítették

III. SZ. BANYAÜZEM

64-es fejtési csapat, vezetője: Mayer Márton; 4-es fejtési csapat, vezetője: Suttics László; 2-es vágathajtó csapat, vezetője: Vajda Tibor; PH-4-es fűró brigád, vezetője: Csörnyei Tibor.

IV. SZ. BANYAÜZEM

71-es fejtési csapat, vezetője: Hóka István; 40-es fejtési csapat, vezetője: Major Sándor; P-3-as fűró brigád, vezetője: Matus Sándor.

V. SZ. BANYAÜZEM

10-es fejtési csapat, vezetője: Dajnoki János; 61-es fejtési csapat, vezetője: Hajas Ferenc.

A tartalomból:

Az MSZMP
MÉV pártértekezlet vitája,
ÁLLÁSFOGLALÁSA
a pártmunka
időszerű feladatairól

(3.—4. oldal)

Feszített tempóban — biztonságosan

Bányászaink az év utolsó napjaiban is rendkívüli erőfeszítéseket tesznek a tervteljesítésért. A feszített tempó azonban nem mehet a technológiai figyelem rovására. Képünkön a IV. sz. bányüzem 41-es csapata TH-biztosítás beépítését végzi.

Csördör László felvétele

Szemle a biztonságért

1988. november 15—17-én az Ércdűstő üzemben tartotta szociális éves vállalati munka- és egészségvédelmi szemléjét az a szemlebizottság, melyet a vállalati vezetésen kívül a szakmai területek vezetői, a Kőjál és a vszb megbízottja képviselt.

Az ellenőrzés kiterjedt az üzem munka- és egészségvédelmi, valamint tűzvédelmi tevékenységére, a vállalati munkavédelmi szabályzatban és a Munkavédelmi intézkedési tervben előírtak végrehajtására, a különböző dokumentációk vezetésére.

A bizottság a szemle során meggyőződött arról, hogy az üzem sugárvédelmi helyzete megfelelő, az étertermek, fűrdők, ültetők szennyezettségi szintje a megengedett alatt van és azok ellenőrzése rendszeres. A biztonsági és technikai felszerelések kellő mennyiségben és minőségben rendelkezésre állnak.

Az üzemi munkavédelmi szemlék ütemterv szerint megvalósultak és a tapasztalt hiányosságokat a területek vezetői

megszüntetik, ezekről írásban tájékoztatják az üzem felelős műszaki vezetőjét. Az oktatás és propaganda szervezete is jó színvonalú.

A baleseti helyzet az 1987-es évhez képest valamelyest romlott, ez részben a táppénzes napok számításának változásából adódik. Viszont az is igaz, hogy a nyolcvanhetes mutatók példa nélküliek voltak az üzem 25 éves történetében, így ezek újra produkálásához a szerencsére is nagyobb szükség van.

Mindezekkel együtt a fajtárgos baleseti mutató a megerősödött, illetve tervezett érték alatt maradt. A bizottság a munkahelyek ellenőrzése során néhány észrevételt tett kisebb hiányosságok kiküszöbölésére, melyek a munkavégzés biztonságát célozzák.

A szemle befejezése során Turi Gyula, a szemlebizottság vezetője összegezte a tapasztalatokat és véleménye szerint, az Ércdűstő üzemben a munkavédelmi helyzet megnyugtató és remélhetőleg a jövőben is ilyen színvonalú marad.

N. J.

Kinevezés

A vállalat vezérigazgatója 1988. december 1-jével az Anyag- és áruforgalmi osztály kereskedelmi igazgatójává Koszorús Pált nevezte ki.

KÖZLEMÉNY

Közöljük Tisztelt Olvasóinkkal, hogy a Mecseki Ércbányász, vállalati újságunk előfizetési díja az 1989-es évben változatlan marad.

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

1. A III. sz. bányauzem dolgozóinak a következő problémára várnak választ: — A nyugati városrészen lakók azt kifogásolják, hogy a Távfűtő Vállalat beszedi a félhavi fűtési díjat, holott alig fűtöttek és a meleg víz is — különösen a délutáni órákban — inkább langyos volt, mint meleg.

A problémára **Hanyecz László**, a Távfűtő Vállalat igazgatóhelyettese válaszolt. — A fűtésidény alatt a meghatározott fűtési díjat számlázzuk. Ahol olyan probléma van, hogy a lakásban nincs meg az előírt hőmérséklet, vagy a meleg víz hőmérséklete nem megfelelő, onnan utca és házszám szerint kérjük a bejelentést, mert minden háznak külön hőközpontja van. Ebből következően egyik házban van probléma, a másikban nincs. Ezért nem jó az általános városrész megjelölés. A hőmérséklet-méréseket 8.00—20.00 óra között végezzük, zömében délelőtt és a kora délutáni órákban. De ha valaki este akar mérteni, mert azt tapasztalja, hogy esténként nincs meg a kellő hőmérséklet, az a késő esti órákban is kérhet mérést a 14-111, vagy a 11-265-ös telefonszámon. Az utóbbi szám hívásrögzítő, tehát ne várják a bejelentkezést, csak a lakcím pontos megjelölésével mondják be a kérelmet.

2. Az Uránvárosban lakók hivatalosan is szeretnék tudni, hogy a városrész műholdas tévé kereskedelmi adások lehetősége hogyan áll, mert mendedmondák már vannak.

Az érdeklődésre **Marosi István**, a HIRGÉP Vállalat igazgatója válaszolt. — A műholdas tévéprogramok vételéhez szükséges berendezéseket a nyugati városrész részére is megrendeltük. Rövid időn belül szórólapon — ami már

nyomdában van — részletesen tájékoztatjuk a városrész lakóit a program megvalósításáról és a lakosságot érintő fizetési feltételekről. Megjegyzem, hogy ha ez a program nem kell, a városrész hálózati rekonstrukcióját — kábelcseré — akkor is végre kellene hajtani, mert romlik a vételi minőség. A Bánki Donát—Páfrány út által határolt területen már szinte élvezhetetlen a vétel és csak annak a területnek a rendbetétele körülbelül 12 millió forintba kerülne. Kertvárosban már eredetileg olyan kábelokat fektetnek le, amik alkalmasak a műholdas program vételére. Ott azért 1000 forint, a nyugati városrészben pedig 2000 forint a belépő.

3. Az Anyag- és áruforgalmi főosztály több dolgozója azt kérdezi, hogy miért úszik rivaldafényben a 6/A út városi szakasza, amikor mindenkitől energiatakarékosságot kérnek? A kérdésre **Bobula András**, a DEDÁSZ főmérnöke válaszolt.

— Az elsőrendű utak kivilágítására KPM és tanácsai előírás van, ami a forgalombiztonságot tartja elsődlegesnek. Azok a lámpák nagy fényerejű, de takarékos fogyasztású nátriumlámpák, amit igyekeznünk minél szélesebb körben elterjeszteni.

4. A Kuzató-mélyfűtő üzem dolgozói kérdezik: Igaz-e, hogy a vállalat a jövő évtől megszünteti a PMSC anyagi támogatását?

A kérdésre **Mészáros István** vezérigazgató-helyettes válaszolt. — A vállalat és a PMSC közötti kapcsolat rendezése folyamatban van, az eredményről 1989 januárjában részletesen tájékoztatjuk dolgozóinkat.

Kivizsgálta: **Gácsi Máttyás**

Megfelelő emberek kellenek

Amit a változó környezet megkíván

A küldött
Csöndör László felvétele

A közelmúltban Székesfehérvárott megtartott KISZ Országos Értekezleten a vállalat fiataljait **Farkas Gábor**, a III. sz. bányauzem KISZ-titkára képviselte. Jól lehet, mint küldött az értekezleten nem kapott szót, de a különböző szekcióüléseken hozzászólhatott a kongresszus vitanyagához.

Beszélgésünk elején hosszasan mesélt az értekezlet hangulatáról, az éjszakába nyúló vitákról. Részletes alaposággal szövegezt a platformtervezetről, s röviden az új szervezeti szabályzat kidolgozásáról.

Amikor hozzászólásáról kérdeztük, a következőket mondta:

— Két témával tudtam foglalkozni az idő rövidsége miatt, így a párt—KISZ viszonyával és az érdekképviselet, politikázás kapcsolatával.

— A vállalat kiszeseinek álláspontja az, hogy a KISZ-nek a párt ifjúsági szervezetként kell megújulnia, de nem maradhat talpon, ha a folyamatosan változó környezetben önmaga nem változik. A cél egy demokratikus szocializmus, melyben az ifjúsági szövetségnek is szerepet kell vállalnia. Az alulról jövő kezdeményezéseket figyelembe kell venni. Mi el tudjuk fo-

gadni a vállalati Kommunista Ifjúsági Szövetség mostani felépítését és ezen belül kívánunk dolgozni. Ugyanakkor mindenhol és mindenkor támogatjuk a rétegszervezetek megalakulását és keresni fogjuk velük a kapcsolatot.

— Tudomásul kell venni mindenkinek — mondotta elgondolkodva a KISZ-titkár —, hogy a felülről biztosított társadalmi pozíciók korszaka lejárt. Egyetértünk a politikai platformban megfogalmazottakkal, vagyis, hogy a párt—KISZ kapcsolat a stratégiai szövetségben nyilvánuljon meg, a közvetlen pártirányítás nélkül. A párt politikájának elfogadását a KISZ-ben dolgozó párttagokon keresztül gyakorolja. Fontos feladat, hogy tagjaink a kettős tagsággal (párt—KISZ) élve a nagy politikában is érvényre juttassák azt a magatartást, amit a változó környezet megkíván. Ez a legfontosabb, mert tapasztalataink szerint a pártvezetés élén a másképp építendő szocializmusban gondolkodnak, de helyi szinten ehhez nincsenek többségben a megfelelő emberek.

— Politikai szervezetként feladatunk van abban, hogy mi csak azt mondjuk, hogy mi a nem jó, hanem arra alkalmas fiatalokkal azt is kimondassuk, hogy mi miként csinálnánk. Igaz, mindehhez új oktatási rendszert kell kidolgozni.

— Az érdekképviselet és a politikázás meggyőződésünk szerint szorosan összefügg egymással. A marxizmus arra tanított bennünket, hogy a politika nem más, mint az érdekek érvényesítésének módja. Politikai arculatunkat meghatározza az a szándékunk, hogy azokkal a kérdésekkel akarunk kiemelteni foglalkozni, amelyek a fiatalokat leginkább érintik. Ide tartozik mindenek előtt a teljesítményelv következetes érvényesítése, a hasznos értéken mért munka lehetősége. Hasonló súllyal kell kiállni a családalapítás, a lakáshozjutás feltételeinek javításáért. Azt tudjuk, hogy a fiatalok érdekében

szólni nem csak mi lennénk hivatottak, s azt is, hogy tetteink irányulhatnak bármilyen következetesen céljaink elérésére, ha magunkra maradunk, csak részterményeket érhetünk el. Végeztül szeretnék idézni egy gondolatot Marxtól — mondotta **Farkas Gábor** — ami napjainkban is megállja a helyét: „A valóságos mozgalom egyetlen lépése többet ér, tucatnyi programnál.”

V. T.

Művelődjünk szórakozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház decemberi programjából

Üzemi, vállalati rendezvények
16-án: Az Ercdúsító üzem csatladi estje.
22-én: A Nyugdíjas alapszervezet karácsonyi ünnepe.
31-én: Az V. sz. bányauzem Szilveszteri mulatsága.

Ságvári Mozi

17-én: Amerikai feleség (olasz film).
18-án: Tron, avagy a mélység ura (USA film).
25-én: Kicsi kocsit Monte Carloban (USA film).
26-án: Tokyo pop (USA film).
Az előadások 16.00 és 18.00 órákor kezdődnek.

A szakszervezet hírei

A MEGVALTOZOTT munkaképeségű dolgozók üzemi tagozatának vezetői november 22-én tartották alakuló ülésüket. A tagozat elnöke: **Szemán István** lett.

EVES beszámoló taggyűlést tartotta a nyugdíjas alapszervezet november 25-én.

A KÖNYVBÖRZEN megmaradt kiadványok a helesfai szociális otthon könyvtárába kerültek.

Felhívás!

A gazdasági és a műszaki-technikai fejlődés egyre több, a változásokkal lépést tartó felsőfokú végzettségű szakembert igényel.

Vállalatunk több éve kialakult gyakorlata, hogy elsősorban dolgozóink gyermekeinek továbbtanulását támogatja szakember-utánpótlásunk biztosítása érdekében.

Kapcsolódva a Miskolci Nehézipari Műszaki Egyetem beiskolázási programjához, felhívja dolgozóink figyelmét, hogy középiskolák, műszaki érdeklődésű, továbbtanulni szándékozó gyermekek számára az egyetem segítséget nyújt a II. és III. évtől a felvételi vizsgára való felkészüléshez. A bányamérnöki kar bányászati, földtudományi és műszaki földtudományi szakán továbbtanuló hallgatókkal vállalatunk ösztöndíjas szerződést köt és tanulmányait kiemelt kedvezményekkel segíti.

A középiskola IV. évfolyamát 1989-ben befejező tanulók 1989. január 15-ig, a II. és III. éves tanulók folyamatosan, de lehetőleg a tanév elején történő jelentkezéssel várjuk. Részletes felvilágosítás a vállalat személyzeti és oktatási osztályán.

Olvasta már?

Langlet, Nina: A svéd mentőakció, 1944; Kroó László: A Kárpátok alatt; Nagy László: Erdélyi boszorkánypercek; Petrik Ferenc: Törvénybe zárt szerelem; Arkus József: Le vagyunk értékelve; Farkasházy Tivadar: Mit is a hogyishívják.

Drog

November 21-én volt a bemutatkozó a Drog című előadásnak. A darab műfaja, megjelölése: büntügyi koncert musical. Sztorija a mához, a máról szól: az ország legmenőbb együttesét kíséri végig koncertkörútjukon. Énekesnőjük kábítószert okozta halála, a tagok összetartozása és széthúzása, a kábítószert gyomozása az alap téma. Ezen keresztül ismerhetjük meg a sztárcsínálás hátterét, a siker csodáját és sötét oldalait is. Mindez sok zenével.

A darab szerzője: **Moravec Levente**, a PNSZ művésze, zenéjét **Papp Zoltán** szerezte, a rendező **Vas-Zoltán Iván**. A főbb szerepeket a Pécsi Nemzeti Színház színészei játsszák, a zenekar egy igen tehetséges amatőr együttes (érdemes megemlíteni nevüket: **Mészáros József**, **Percsy Zoltán**, **Szabados Gábor** és **Sándor Péter**).

A bemutatkozó nagy sikerrel zajlott le. A szereplőgárda tervei között szerepel országjárás (tájolás) és esetleg lemezfelvétel is (megéri, hisz igen sok dal slágeryanús). Az előadás hétfőnként este 7 órákor látható az IH-ban (Jegyek a Konzum Aruházban, az IH-ban és a színházban is kaphatók). Mindenkinek, de természetesen elsősorban fiataloknak ajánlom megtekintését. Szíriam Vanda

Beindultak a vállalati tanfolyamok

A vállalatnál több évtizedes múltra tekinthet vissza a dolgozók továbbtanulásának rendszere. Az eltelt idő alatt több ezerre tehető azoknak a dolgozóknak a száma, akik ilyen formában szereztek szakmát, illetve magasabb iskolai végzettséget. Nos, ezúttal arra voltunk kíváncsiak, hogy miképpen alakult

a vállalatnál az 1988/89-es évre a dolgozók beiskolázása. Mint megtudtuk, az aknászképző két tagozaton történt a tanulók beiskoláztatása: a két éves azok számára, akik érettségivel rendelkeznek, a másik a négy éves, amelyben a nyolc általános iskolát végzetek tanulhatnak. Jelenleg e két éves tagozat első évfolyamán 25-en, a második évfolyamon — akik a jövő évben végeznek — 13-an tanulnak. Párhuzamban a négy éves aknászképző első évfolyamán 22-en, a másodikban 12-en, a harmadikon 10-en, a negyedikben 6-an készülnek a jövő évi érettségi megszerzésére. A vállalat nagy gondot fordít belső oktatási rendszerének szintentartására, illetve a szakmai színvonal emelésére. A dolgozók körében igen népszerű a két éves vājárképző tanfolyam, ennek bizonyításául szolgáljon pár év adata, a végzősök létszámaival. 1981-ben 72, 1982-ben 111, 1983-ban 87, 1984-ben 149, 1985-ben 118, 1986-ban 86, 1987-ben 80 és 1988-ban 80 fő szerzett vājárképzést.

Ebben az oktatási évben tervezett a mozdonyvezető, a targoncavezető, a bányafűtőmesteri, az önálló villanyszerelő, hűtőgépezelő, az iv- és lánghesztesztő és a robbantómesteri tanfolyamok beindítása. Az oktatói keretet a vállalat biztosítja belső és külső előadókkal.

K. M.

Szélesedő pártdemokrácia

Legfontosabb feladatainkat illetően valóban nem lehet kétséges a tennivalók sokasága, összetételük bonyolultsága és sokrétűsége. Az sem lehet vitás, hogy a feladatok végrehajtásának feltételei között nem hanyagolható el a segítő és ellenőrző jó politikai munka sem.

Úgy gondolom, hogy a feltételrendszeren belül nem kell és nem is lehet határvonalat húzni, hisz mindenki előtt világos, hogy napjainkban a gazdaság egyenlő a politikával. Jó gazdaság—jó politika.

A pesszimizmus alaptalan. Hogy a párt által meghirdetett kibontakozás lassan nyer teret, hogy még mindig nincsenek kézzelfogható eredmények, ez csak látszólagos. Az előrehaladás, a kibontakozás feltételei adottak, élni kell vele, mert az idő nem vár.

A türelmetlenség rossz tanácsadó, különösen azok részéről, akik ezt az ellenzékiesség határán túllépve a bizalmatlanság légkörét kívánják kialakítani.

Nem akarunk tévedni nagy horderejű gazdasági kérdésekben, érvényt akarunk szerezni elhatározásainknak. Nem kapkodhatunk. Ezt kell megértetni és elfogadtatni.

Az MSZMP országos pártértekezlete kijelölte a fő irányvonalat.

A kormány olyan program végrehajtására kötelezte el magát, amelynek következetes végrehajtása biztosíthatja a stabilizációs szakasz első három évének legfontosabb feladatait, a kormány szándékait és a célok megvalósításának eszközeit. Az ország-

gyűlés különböző szakszervezeteiben egészséges alkotó légkör alakult ki, sorra születnek a kibontakozást segítő törvénytervezetek, javaslatok, az országgyűlés sincs munka nélkül. Az államélet fejlesztésének kulcskérdéseit a legkisebb tanács apparátusig lebontva kezdik az igazgatási munkában egyre szélesebb körben alkalmazni. Fejlődik, erősödik a népképviselet.

Természetesen a társadalmi életben, a politikai intézményrendszerben kívánatos fordulat sem mehét végre a párt belső életének, működésének megújítása nélkül.

Arra van szükség, hogy építsünk mindarra, ami eddigi gyakorlatunkban bevált, eredményes, s határozottan szakítsunk mindazzal, ami nem állta ki az idő próbáit.

A pártélet megújítására való törekvéseket igazolják azok az eddigi megtartott különböző szintű pártértekezletek, amelyek minden szükségesnek ítélt kérdésben állást foglaltak, határoztak és döntöttek, biztosítva a pártban meglévő szellemi és személyi lehetőségek kibontakoztatását és azt az eltökéltséget, hogy amit a Kommunista Magyarországi Pártja 70 évvel ezelőtt célként maga elé tűzött, azt az új körülmények között is megvalósítsa.

Főbb tennivalóink kimunkálása időigényes. Mindenkinek a munkáját tegye hozzáértően és tisztességgel.

Farkas F.—Rudolfné

MESSEKI Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kisdaróczi János

Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs, Hajnóczy u. 35.
Telefon: 15-851
Vállalati telefon: 33-53

Kiadja:
a Baranya Megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó:
Bodó László
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 19.
Telefon: 15-000

MEV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre:
53,20 Ft

Előfizethető:
a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

Nyíltságot a vitában, egységet a végrehajtásban!

A vállalati pártértekezletről jelentjük

A párttagság többségének igénye alapján december 10-én pártértekezletet tartottak vállalatunknál. A Központ zsúfolásig megtelt tanácstermében Kovács István, az MSZMP MÉV Bizottságának titkára köszöntötte a megjelenteket, a vállalat csaknem másfélezer kommunisztája és 38 alapszervezete által delegált százötz küldöttet, valamint a meghívottakat, köztük Dániel Pált, az Ipari Minisztérium pártbizottságának titkárát, a vállalati felügyelőbizottság elnökét és dr. Jerszi Istvánt, a Baranya megyei pártbizottság titkárát.

A küldöttek ezt követően megválasztották a pártértekezlet elnökségét, a szerkesztőbizottságot, a jelölő- és szavazatszedő bizottságot, majd Fekete László — mármint az értekezlet elnöke — terjesztette elő a pártbizottság által javasolt napirendet.

Ennek alapján a pártértekezlet úgy döntött, hogy először Kovács István pb-titkár és Varga Mihály vezérigazgató szóbeli előterjesztését hallgatják meg a pártmunka időszzerű kérdéseiről, a vállalat gazdasági és politikai helyzetéről és az előttünk álló feladatokról, majd hozzászólásokra kerül sor, melynek során megvitadják a szóbeli előterjesztéseket és az állásfoglalás-tervezetet, végezetül második napirendként személyi kérdéseket tárgyalnak.

Kovács István szóbeli előterjesztésében hangsúlyozta, hogy a pártértekezlet létrejöttje természetes következménye annak a politikai fejlődésnek, amely a májusi országos pártértekezlet óta végbement vállalatunknál is.

Az országos gondokról szólva úgy vélekedett, hogy a gazdaság teljesítőképességének növelése jelenthet csak kivétező utat a jelenlegi helyzetből. Az előrelépéshez határozott programra van szükségünk, a vállalatnál is.

Kommunistáink anélkül, hogy átvállalnák a gazdasági vezetéstől a feladatokat és a felelősséget, ellenőrzik és segítők száncékkal is bírálják a munkát.

A vállalati pártbizottság a XIII. kongresszus óta eltelt időben 15 ülésen foglalkozott gazdasági jellegű témákkal, a vb 23 tételével, gazdasággal összefüggő napirendet tárgyalt meg és hozott határozatot szükség esetén. Vállalatunk pártbizottság egyik legfontosabb feladatának tekintik a tervteljesítésre való mozgósítást, a hasznos kezdeményezések felkarolását.

Kovács István arról is, hogy a politikai munka az utóbbi időben minden szinten, de legjobban az első vonalban, az alapszervezetekben rendkívül módon megnehezült. Ennek legfőbb okai a realiterek csökkenése, a romló életszínvonal, az értékválság, az ideológiai zűrzavar, a gazdasági élet ellentmondásai, a vezetőkkel szemben egyre inkább kirajzolódó bizalmi válság, a bányászati társadalmi megítélése.

Az ellentmondások politikai helyzet ellenére általában fegyelmezett gazdasági munka folyik vállalatunknál. A teljesítménymutatók nem romlottak, sok új kezdeményezés van a műszaki fejlesztés, a gazdaságosabb termelés érdekében.

A megyei párt-végrehajtóbizottság szeptember 27-én ülésén értékelte vállalatunk pártbizottságának munkáját és azt jónak minősítette.

Az MSZMP MÉV Bizottságának titkára szólt a párt vezető szerepének érvényesítéséről, tekintélyéről, foglalkoztatásról a demokrácia kérdéséről, a szakszervezet és a KISZ szerepéről, a kommunizmus tevékenységéről, majd hozzászólását az alábbi gondolatokkal zárta:

— A megújulás alapja a gazdaság megújítása, azaz hatékonyság, korszerűvé tétele. Minden megújulási törekvés — a politikai közéleti szférában megnyilatkozások is — ennek a szolgáltatásba kell állítani. Az igaz megújulás ugyanis csak a mainál jóval gazdagabb gazdasági alapokon szülehet meg. Ellenkező esetben üres jelszó marad. S, minthogy a megújulással a felzárkózás célját tűztük magunk elé, ennek elmaradása, sőt a távolság növekedése súlyos gazdasági, társadalmi konfliktusok, megrázkódtatások forrásává válhat.

Ezután Varga Mihály vezérigazgató tartotta meg szóbeli előterjesztését. Bevezetőjében hangsúlyozta, hogy a jövő feladatainak meghatározását az elért eredmények alapján lehet és kell megfogalmazni. Ha nem ezt tesszük, akkor a magunk elé tűzött feladatok és célok irreálissá válhatnak, vakvágányra kerülhetnek.

A vállalat jelenlegi helyzetével, megítélésével kapcsolatban röviden kitért 30 éves múltunkra, majd jelenlegi munkánk, eredményeink értékeléséhez, méltatásához főbb gazdasági mutatóinkat állította szembe az 1985. évvel.

Mindezek után megállapította: az elmúlt években a vállalat egyre nehezebb külső és belső hatások ellenére teljesítette feladatait. Szólt arról is, hogy vállalatunknál nemzetközi mércével mérve is magas ércbányászati alakult ki. Valahol itt kell feltenni azt a kérdést — amit a vállalat vezérigazgatója is megfogalmazott — azt, hogy egyáltalán kell-e nekünk megújulni, fejlődni, szükség van-e a vállalat munkájára, igényli-e ezt népgazdaságunk? A válasza nincsnek alternatívák — hangsúlyozta — tehát szükséges a további fejlődés.

Ezt követően a vezérigazgató a vállalat jövőjéről szólt. Megemlítve, hogy a vállalat a magas termelési költségkategóriába tartozik, s működésünk csak állami támogatással tudjuk biztosítani. Szólt az 1988-ban megkötött, majd 1979-ben meg hosszabbított magyar-szovjet kormányközi uránegyezményről, s a közeljövőben esedékes szovjet szakértők bevonásával induló, vállalatunk gazdasági, pénzügyi helyzetének vizsgálatáról.

Ezután a vállalat pénzügyi-gazdálkodási helyzetének javítását szolgáló feladatokról beszélt. Felhívta a figyelmet arra, hogy ne csak akkor álljunk csatasorba, amikor megfogalmazzuk, egyetértünk a hozott intézkedésekkel, hanem akkor is, amikor azokat végre kell hajtani. Részletesen szólt az alaptvékenység, a termelés, majd a kiegészítő tevékenység területén jelentkező feladatokról.

A munkaerő-gazdálkodásról szólva utalt az eddigi „jelszóra”, a teljes foglalkoztatásra, majd a jelenlegi, munkahelyen „kapun belüli” munkanélküliségre. Hangsúlyozta a hatékonyság növelését, a munka szerinti jövedelemelosztás érdekében azt a törekvést, hogy a kapun belüli munkanélküliség a kapun kívültre kerüljön. Alapvető törekvésünknek kell válnia, hogy a szükséges létszámot az elvégzendő munkához kell igazítani. Ugyanakkor a többletmunkát anyagilag el kell ismerni.

A munkafegyelem, társadalmi tulajdon védelmével kapcsolatban a vezérigazgató leszögezte, a következetes felelősségrevontást, amelynek következményei között az elbocsátás is szerepel.

Mindezek után kitért arra is, hogy vannak feladatok a különböző részterületeken (szervezés, hatékonyabb irányítás, műszaki fejlesztés stb.) is.

Összegzésként elmondta, hogy alapvető cél az, hogy valamennyi döntés jól megfontolt, eredménycentrikus legyen. A végrehajtás területén ehhez kérte a pártértekezleten résztvevő küldöttek, s rajtuk keresztül a vállalat valamennyi dolgozójának segítségét.

Végezetül Varga Mihály vezérigazgató részletesen szólt a vállalat szociálpolitikai helyzetének főbb kérdéseiről és feladatairól. Beszédének e része három fő kérdéskört érintett, a bányászati keresetkiegészítést, a lakáshelyzetet és az üdültetést.

Majd arra kérte a jelenlevőket, hogy hozzászólásuk konkrét legyen, s ne csak arra térjenek ki, hogy mit kell tenni, hanem arra is, hogy miként kell megoldani a feladatokat.

Ezek után az elnöklő Fekete László bejelentette, hogy eddig 17-en adták le hozzászólásra jelentkezésüket, majd az ülésrenddel kapcsolatban tett ismertetést.

Az értekezlet első hozzászólója Völgyi Gyula (III. sz. bányászati) volt. Bevezetőjében az üzem ezévi feladatairól, a szerintük irreálisan magas tervről szólt. A továbbiakban a pártmunkáról, a fordulat szükségességéről beszélt. Szólt a zavart okozó tényezőkről, a mai helyzetéről. Elismeréssel szólt a vállalati párttestületek munkájáról, kitérve arra is, hogy nem ért egyet azokkal, akik fejeket és új testületet követelnek. Tény, hogy az érdemi munka fontosságát sürgette. Javasolta, hogy a vállalati pártbizottságot a pártértekezlet erősítse meg tisztében. Ugyanakkor nem értésének adott hangot azért, hogy a megyei pártbizottság nem hív össze pártértekezletet.

A következő felszólaló, Kurucz István (IV. sz. bányászati) azzal kezdte mondandóját, hogy az állásfoglalás óhajokat tartalmaz. Részletes alaposággal szólt a vállalati dolgozók anyagi helyzetéről, a lakáshozjutás nehézségeiről. Kijelentette, hogy íróasztal mellett, adminisztratív módon ma már nem lehet valós információkhoz jutni. Így juttatta kifejezésre, hogy a dolgozók várják, elvárják a vezetőket körükben.

Soós Emil István (V. sz. bányászati) a pártépitésről, a tagfelvételtől, ennek visszaeséséről beszélt. Hiányolta a párttagok aktivitását az ajánlási munkában, kitérve arra is, hogy a KISZ ajánló tevékenysége is visszaesett. Kijelentette, hogy a vállalati pártbizottságnak határozottabban kell dolgoznia, állást foglalnia, ugyanakkor javasolta az ésszerű csökkentést a pártbizottságon belül. Szólt a pártoktatásról is, arról, hogy ne felülről írják elő a tematikát.

Varju László (Központ) bevezetőjében arról szólt, hogy az ifjúság ma miként gondolkodik. A KISZ jövőorientált közösséget akar, másfajta politikizálást, s olyan szervezetet, mely a pártirányítás helyett az együttműködést szorgalmazza. Megállapította, hogy az ifjúság a társadalmon belül a helyét keresi. Az állásfoglaláson belül markánsabb megfogalmazást javasolt.

Harsányi József (Szolgáltató üzem) az alapszervezetek fontosságáról szólt, jobb tájékoztatást kérve. Javasolta, hogy a vállalat vezetése hirdessen pályázatot a fiatal műszakiaknak, melyek eredményeket hozhatnak a vállalatnak és perspektívát jelenthetnek a fiataloknak.

Lukács Imre (ÉDÜ) a megújulást sürgette a pártmunkában, utalva arra, hogy a tanulságokat ma már le kell vonni. Több pontban tett javaslatot az állásfoglalás változtatására, pontosítására. Javasolta, hogy a választott tisztségviselők évente számoljanak be választóiknak és hogy a párttitkárok két ciklusra legyenek választhatók. Beszélt a vezetői struktúra újraértékeléséről, a Munkás-örökség létjogosultságáról. Kihangsúlyozta, hogy ők, akik hosszú évtizedek óta tesznek eleget a pártmegbízatásuknak, szolgálják szeretnénk, szolgálja a pártot, a népet.

Dr. Majoros György (Kutató-mélyfúró üzem) a vállalat gazdálkodásáról, a kutatói munkáról, a szerkezetváltásról beszélt. A megújulás jegyében fontosnak ítélte meg a vállalat „többféleképp állását”, de hosszú távon az alaptvékenységet látta elfogadhatónak. Beszélt az új kilógózási technológiáról, a föld alatti perkolációról. Úgy vélekedett, hogy vállalatunknak a stratégia szintjére kell emelni a föld alatti uránlelőhelyek kilógózással történő művelését. Ehhez mindent meg kell tenni a kutatási feltételek biztosítására.

Dr. Patla Károly (Központ) bevezetőjében a népgazdaság pénzügyi helyzetéről szólt, az inflációról, mely többek között a vállalatok gazdálkodását is megnehezíti. Ennek egyik oka, hogy az úgynevezett piaci szocializmusnak ma még nincs elmélete, bevált gyakorlata. Úgy vélekedett, hogy szakítani kell azzal a gyakorlattal, hogy az újabb és újabb szabályozókat közvetlenül a gazdasági tervekhez kapcsolják. Kihangsúlyozta, hogy népgazda-

sági szinten a szabályozók alkalmazása során szerzett tapasztalatokat kellene a tervezés során figyelembe venni. Ennek szellemében utalt arra, hogy az e héten sorra kerülő vállalati tervtárgyalások idején még nem tudjuk, milyen új szabályozók bevezetésére számíthatunk.

Hágenthurn József (III. sz. bányászati) nem kevés elgondolkodtató iróniával építette fel hozzászólását. Szigorúan felsorakoztatott gondokat, feladatokat, sorolt tömören, építő kritikát gyakorolva. Az élő, mozgó pártalapszervezeteket sürgette, de ugyanígy a demokráciát és a nyitottságot is. Felvetette, hogy szükségtelen a pártnak más feladatait átvállalni, hiszen a különböző testületekben tevékenykedő kommunisták révén érvényesülnie kell a pártirányításnak.

Gönczör Zoltán (V. sz. bányászati) úgy vélekedett, hogy az állásfoglalás-tervezet sokkal kevesebb súllyal szól a fiatalokról, problémáikról, mint az a létszámuk és a tevékenységük alapján elvárható lenne. Beszélt a lakáshiányról, a kevés fiatal párttagról, az OTP lakásárúsító monopolhelyzetéről, az állami lakások kis számáról, a vállalatnál dolgozó fiatalok gondjairól. Természetesen szólt a kiöregedettek bizonytalan, olykor ingerültséget is kiváltó helyzetéről.

Szűcs János (Szolgáltató üzem) a több lábon állás egyik lehetőségeként a melléktevékenységek kiszélesítését szorgalmazta az áru fuvarozás területén is. Sikeresnek minősítette azt az ösztönzőrendszert, amelyet a gépkocsivezetőknel vezettek be az üzemanyag-megtakarítás érdekében.

Krampol György (ÉDÜ) hozzászólásában elsőként a párt-demokráciáról, az alapszervezetek helyzetéről beszélt. Kihangsúlyozta, hogy nem javítani, hanem megváltoztatni kell a politikai munkát, ugyanakkor azt is, hogy az ellentmondások feloldásához segítségre van szükség. A továbblépés kulcsa az alapszervezetek kezében van, kommunistáink vállalják a kiütékesést, de segítséget is kérnek ehhez. Beszélt még a kilépők nagy számáról, a korrekt információ szükségességéről, a sikerélmény nélküli politikizálásról, a párt-demokrácia kulcskérdéséről, a párt és a KISZ kapcsolatáról.

Baráti Zoltán (IV. sz. bányászati) az állásfoglalást túl általánosnak találta, s konkrét javaslatokat tett úgy a pártmunka, mint a gazdasági élet területeire. Véleménye szerint az innováción és a műszaki fejlesztésen belül nagyobb szerep kell, hogy jusson az informatikának. Továbbá kérte az Ipari Minisztérium jelenlévő képviselőjét, hogy a vállalat jelene és jövője szempontjából tájékoztassa a pártértekezletet.

Weber Béla (Kutató-mélyfúró üzem) a kibontakozás érdekében arról szólt, hogy meg kell szabadulni a nosztalgától, az illúzióktól, a lustaságtól. Fontosnak ítélte meg, hogy a pártmunkában lépéselőnyre tegyünk szert. Javasolta, hogy megyei pártértekezletre is kerüljön sor.

Perczes András (III. sz. bányászati) úgy vélekedett, hogy egyes párt tisztségviselők a szolgálatot összetévesztik a hatalommal. A hogyan továbbra azt mondta, hogy a közösség asztaláról csak az vegyen, aki arra tesz is. Kijelentette, hogy olyan légkört, olyan körülményeket kell teremteni, hogy senki se bújhasson a párt mögé.

Egri Róbert (ÉDÜ) hozzászólásában elsősorban gazdasági kérdésekkel foglalkozott. Úgy vélekedett, hogy ennek a vállalati kollektívának az önbizalmát, a hitét vissza kell adni, annál is inkább, mivel egyre több helyről halljuk, hogy „eltartottak” vagyunk. Utalt arra, hogy ebben az országban nagyon sok vállalat csak állami támogatással tud talpon maradni. Szólt a több lábon állás szükségességéről, ám úgy vélekedett, hogy vállalatunknál legelőször az alaptvékenységet kell gazdaságossá tenni. Hozzászólásának befejezésekor elmondta, hogy Kovács István elvtárs szóbeli kiegészítőjében említette, hogy ő a napjaink feszültségeit illetően nem mindenben érzi a felelősséget. Véleménye szerint, mindannyian felelősek vagyunk a történelemért.

Dániel Pál arról szólt, hogy az Ipari Minisztérium elkötelezett annak érdekében, hogy az uránbányászati fennmaradjon, jóllehet utalt arra is, hogy a kormányon belül nem mindenki vallja ezt a nézetet. Ennek kapcsán elmondta, hogy vállalatunk ez évben annyi állami támogatásban részesült, amely az egész gépipar teljes évi nyeresége. E fentiekkel egyben az előtte szóló, neki címzett felvetésekre is reagált.

Tóth István (Szolgáltató üzem) a párt tekintélyének romlásáról beszélt, sürgette a megújulást. Szólt arról, hogy a tagság igényli a reformot, s demokratikusabb, nyitottabb pártot sürgetett. Véleménye szerint, a párttagok a választások során nem a politikai irányról, hanem arról döntenek, hogy ki döntson helyettük.

Gyulai Sándor, a vszb titkára hozzászólását úgy építette fel, hogy részben az előtte szólók felvetéseire is válaszolt. Azon meggyőződésének adott hangot, hogy közgazdasági kontórszabványok a nagyüzemi munkásság szétverése a cél. Kezdődött mindez Csepelen, folytatódott a kohászattal, jelenleg a bányászaton van a sor.

(Folytatás a 4. oldalon)

(Folytatás a 3. oldalról)

Pinczés Miklós (IV. sz. bányüzem) szenvedélyes hozzászólását az állásfoglalásra építette fel. Pontról pontra haladva idézte a leírásokat, s azokat túl általánosnak tartotta, s így az előterjesztést nem fogadta el. Végeztül a pártbizottság újráválasztását javasolta.

Csikós László (Kutató-fejlesztő üzem) úgy vélekedett, mielőbb tisztázni kell a párt szerepét a gazdaságban. Ez annál is inkább időszerű, mivel a lakóterületi pártmunka jelentősége növekszik és ennek a gyakorlata még tisztázatlan. Ráadásul a lakóterületen a különböző alternatív szerveződések miatt késésben vagyunk.

Lakatos Zoltán (V. sz. bányüzem) a bűjtött státuszokról beszélt, arról, hogy miért nem lehet mindenkit a munkakörének megfelelő beosztásba helyezni. Szólt az ifjúsági bizottság szerepéről is felvetve azt, hogy ezt a tevékenységet az üzemi KISZ-titkárok — a párhuzamos munkavégzést elkerülő — szívesen felvállalják.

Dr. Jerszi István az elhangzott bírálatok ellenére elismeréssel szót a vállalatról, a kollektív munkájáról. A

vállalat gazdasági és politikai terveit helyesnek ítélte meg. A kibontakozás első számú feladatának azonban a gazdasági munka elsődlegességét tartotta. Továbbiakban hangsúlyozta, hogy a vállalat kommunisztái legyenek bátrak, újatkeresők, a múlt hibáival való szakításban. Fokozzák önállóságukat a pártszervek az alulról való építkezésben, erősítve kapcsolataikat a tömegszervezetekben dolgozó párttagokkal és igyekezzenek a párttervezlet állásfoglalását a hozzászólásokkal egyetemben konkrét megfogalmazással lebontani a tennivalókra.

A hozzászólások után Varga Mihály vezérigazgató és Kovács István, a pártbizottság titkára a lehetőségekhez mérten választott a felvetett kérdésekre. Úgy vélekedtek, hogy az állásfoglalás alapján kerüljenek lebontásra a megfogalmazott tennivalók.

Ezt követően a párttervezlet nyílt szavazással úgy döntött, hogy a jelenlévő 110 küldött közül 63 fő a megyei párttervezlet megtartását javasolja. Ezután a párttervezlet egy ellenszavazással megszavazta azt a javaslatot is, hogy a szerkesztőbizottság az itt elhangzott hozzászólások alapján január végéig dolgozza át az állásfoglalástervezetet és terjesszék azt az alapszervezetek elé megvitatásra.

Második napirendként Szabó Sándor, a jelölőbizottság elnöke előterjesztette javaslatát, hogy a megyei pártvégrehajtóbizottságába — a nyugállományba vonult Tóka Jenő helyére — új jelöltet delegáljanak. A kettős jelölés eredményeként 68 szavazattal Varga Mihályt választotta meg a párttervezlet a megyei párt-vb tagjává.

A továbbiakban Kovács István bejelentette, hogy a 44 fős pártbizottságból 33 főt az üzemi pártbizottságok tisztségükben megerősítettek, illetve kooptáltak. Kérte hogy a további 11 főt a párttervezlet erősítse meg tisztségben.

Ezek után Nagy Sándor, a III. sz. bányüzem aknásza az alapszervezete megbízásából javasolta, hogy a párttervezlet mentse fel a jelenlegi pártbizottságot és válassza újjá. Az elnökő Fekete László a sorrendben az első javaslatot bocsátotta szavazásra. Ennek során a vállalati párttervezlet 84 szavazattal a pártbizottságot megerősítette tisztségben, így nem került sor új pártbizottság választására.

A párttervezlet az elnök zárszavával ért véget.

Nógrádi G. — Veress T.

A VÁLLALATI PÁRTÉRTEKEZLET ÁLLÁSFOGLALÁSA (TERVEZET)

Mecseki Ércbányászati Vállalat pártbizottsága megválasztása — 1985. február 16. — óta komoly erőfeszítéseket tesz a vállalat eredményes működésének segítésére, a párt ideológiai, politikai, szervezeti és cselekvési egységének erősítésére, a politikai hangulat alakítására, a dolgozók elégedettség érzésének javítására. Munkánkban nem kerülhetünk el azokat a politikai, társadalmi, gazdasági hatásokat, melyek környezetünkben, az ország helyzetéből adódnak. Ezek, valamint saját hibáink nehezebbé tették, akadályozták tevékenységünket. Ennek ellenére pártbizottságunk mind felsőbb szerveink, mind önmagunk által elvégzett értékelésekor alapvetően pozitív megítélést kapott.

Az országos és megyei tendenciák, kedvezőtlen folyamatok egy részét kivédtük, vagy időlegesen elgátoltuk útjukat. Párttagságunk létszáma az összdolgozókhöz képest valamelyest csökkent ugyan (1985: 21,4, 1988: 20,3 százalék), de örvendetes, hogy nőtt a fiatalok aránya (9,8 százalékról 13,2 százalékra). Csökkent azonban a tagfelvétel üteme, romlott a taggyűlések látogatottsága, valamelyest a tagdíjbefizetés rendszeressége is. A megélt értékzavar, az ellentmondásos politikai helyzet váltja ki, hogy taggyűléseinken egyre gyakoribbak az indulatos felszólalások, szóváltások. A demokratizálódás folyamata, az intézményrendszer, ezen belül a párt szervezeti megújulása a formális elemek visszazsorzítása lassan halad.

Nem tudtuk a közhangulat alakításában megfelelően felhasználni azt a tény, hogy vállalati átlagkeresetünk 1988-ban 51 százalékkal magasabb a megyei iparban foglalkoztatottakénál, s hogy a bányászati rendkívüli, országos nehézségei ellenére nálunk az elmúlt négy év során az országos ipari átlagnak megfelelő béremelést tudunk végrehajtani, mellyel elértük a reálbércsökkenés jelentős mérséklését.

A vállalat létét, jövőjét illetően igen nagy dolgozói körében a bizonytalanság és bizalmatlanság. A gazdasági és politikai vezetés számára is zavaró tényező, hogy pénzügyi és devizális problémáink miatt nem tudunk hosszútávú választ és perspektívát adni a dolgozóknak.

Vállalatunk az elmúlt időszakban folyamatosan teljesítette legfőbb tervmutatóit megteremtve a szociálpolitikai célú alapokat. Nőtt az exportunk, a teljesítmények. Szándékaink ellenére ugyan, s nem azokon a területeken, ahol kellett volna, de csökkent a létszámunk. Az állampolgári és munkafegyelem romlása nálunk is jelentkezik. Megnőtt a kiesett műszakok, ezen belül ugrásszerűen 1988-ban a betegség miatt kiesett műszakok száma (1987-ben 19,9, 1988-ban 22,9). Ugyancsak rendkívül drasztikusan nőtt a 3 napon túl gyógyuló balesetek száma (1987: 321, 1988: 470) és az 1000 ledolgozott műszakra eső baleseti műszakszám is 8-ról 13,3-re. Az országos tendenciával megegyezően különösen nehéz a lakáshoz-, illetve támogatáshoz jutás. Ezt jól mutatja, hogy addig amíg 1986 végén 573 főnek volt jogos és kielégítő lakásigénye, addig most ez a szám 887 fő.

Mindezt tényként tudomásul véve, az országos párttervezlet, az azóta született központi bizottsági határozatok, valamint a megyei pártbizottság feladattervét, párttagságunk kezdeményezését figyelembe véve javasoljuk, hogy az alábbi feladatokat tekintsük elsődlegesnek a politikai munkában.

I.

1. A pártdemokrácia jelentős továbbfejlesztése szükséges. A vállalati pártbizottság feladata a politikai irányvonaltól kidolgozása, a végrehajtó bizottság a döntés előkészítésében és a végrehajtás megszervezésében kapjon szerepet. Az alapszervezetek taggyűlései váljanak a politikai munka legfőbb bázisává. Kapjanak több jogosítványt, hatáskört. Csökkensen a diktált napirendek száma, ők dönthessék el, mit mikor, milyen gyakorisággal tárgyaljanak. Ez nem jelentheti a szer-

vezeti élet rendszerességének háttérbe szorítását. A taggyűléseken és más pártrendezvényeken elhangzott felszólalások vizsgálatát, a válaszadást és intézkedést szigorúan meg kell követelni az illetékes pártszervtől.

2. A formális módszereket a párton belül mind a szervezeti, gazdaságpolitikai, mind pedig az agitációs és propaganda munkában el kell kerülni. A döntés előtti vitában a legszélesebb pártdemokráciának, a nyíltságnak és széles körű nyilvánosságnak kell biztosítania az egységet, melyet a végrehajtásban minden párttagtól el kell várni. A véleményünkkel kisebbségben maradtak álláspontjukat a pártszervek tanácskozásain kifejtik, illetve joguk van ahhoz, hogy az illetékes fórumhoz forduljanak a vitatott ügy újratárgyalása érdekében. A párttagok döntés előtt, illetve annak hiányában képviselhetik saját álláspontjukat.

3. A pártdemokrácia része, hogy a választott vezetők rendszeresen adjanak számot munkájukról, életükről. Legyenek erkölcsileg feddhetetlenek, mutassanak példát a munkában, viselkedjenek szerényen, ugyanakkor legyenek magabiztosak a párt politikájának képviselőiként.

4. Ha a párttagság 20 százaléka kezdeményezi, úgy bizalmi szavazást kell elrendelni a közvetlen felsőbb pártszervek határozatáról, személyi összetételéről és egyéb kérdésekről.

5. A vállalatnál, mint egységes és önálló gazdasági egységnek, nem támogatjuk, hogy a jelenleg is működő politikai jellegű szervezeteken kívül más önálló politikai csoportok, szervezetek alakuljanak. Ugyanakkor egyenesen kívánatosnak tartjuk, hogy különböző rétegek, szakmai és egyéb csoportok a meglévő társadalmi keretek között az eddiginél önállóbban működjenek. Dolgozóinknak vállalaton kívüli szervezetekben való részvételét, ha az törvényes és közvetlenül nem sérti a vállalat kollektívájának érdekeit, állampolgári jogként kezeljük. A párttagok részvételét más szervezetekben, sztrájkban, tüntetéseken határozatok szabályozzák. A párttag, bizonytalanság esetén, a helyi pártvezetés véleményét kérje.

6. Egyértelműen ki kell mondani, hogy a pártszervek nem vállalhatják át a gazdasági, társadalmi szervezetek, vezetők és az érdekképviseleti szervek feladatait. Ennek megfelelően a vállalati pártbizottság alakítsa ki új viszonyt a gazdasági vezetéssel, a társadalmi szervekkel, melynek formája a kommunista csoportokon keresztül befolyásolás legyen.

A szakszervezet legfőbb feladata a dolgozói érdekvédelem. A szakszervezetben dolgozó kommunisták politikai munkával hassanak oda, hogy a döntésekben érvényre jusson az egyéni, csoport- és társadalmi érdekek összhangja, kerüljék az elvtelen érdekvédelmet. utasítsák el a realitásoktól elrugaszkodott követeléseket.

A KISZ a párt ifjúsági szervezete. Támogatjuk azokat az elképzeléseket, melyek az országos párttervezlet szellemében formálódnak, s melyek az ifjúság szocializmusnak való megnyerését célozzák. A pártszervek és -szervezetek a KISZ-ben dolgozó kommunistákon, vezetőikön keresztül befolyásolják, segítsék, orientálják a KISZ-ben folyó munkát.

7. A választási rendszer és politikai helyzet változásai új feladatok elé állítják mind a lakóterületi pártszervezeteket, mind az egész párttagságot. Szervezeti önállóságunk fenntartásával, az üzemi szerveződéssel további megmaradásával kezdeményeznünk kell, hogy a lakóterületi pártszervezetek pontosan ismerjék meg a területükön lakó párttagjainkat, felkereshessék őket, meghívassák rendezvényükre, bevonassák politikai munkájukba, akcióikba.

A vállalat párttagságának szerepe a lakóterületi politikai munkában fokozódik. Erősödjön a vállalati pártbizottság szerepe Pécs város politikájának alakításában.

II.

1. Az országos párttervezlet szellemének megfelelően az, hogy a gazdasági tervünk fő tartalma a gazdaságo-

sabb, hatékonyabb munka legyen. Tudatosítani kell, hogy csak így termelhetők meg azok az anyagi eszközök, amelyekkel nyomasztó lakás-, bér-, szociális gondjainkat enyhíthetjük.

2. A vállalat jövőjét államközi szerződés, a konjunktúrális helyzet és az ország gazdasági-energetikai helyzete nagymértékben meghatározza. Erősítenünk kell a dolgozók biztonságérzetét. Az egyéb tevékenységünk bővítésére, a hasznos hajtó strukturális változtatásokra minden jó javaslatot fel kell karolni és meg kell valószínűsíteni. Szükségesnek tartjuk az üzem- és munkaszervezés erőteljes fejlesztését, a jobb anyag- és bérigazságtudást, a vállalkozói tevékenységet, a munkaversenymozgalmat, a munkaerő-gazdálkodást és kádarmunkát, a szakmai továbbképzést, a más állami, tudományos és szakmai szervezetekkel való kapcsolatot, a patronálói tevékenységet. Javasoljuk a vállalati, üzemi vezetési struktúra újragondolását. Racionális létszámigazdálkodást ajánlunk folytatni minden területen.

3. A demokratizmus szélesítése nem gyengítheti a gazdasági, a munkafegyelmet, a hatékonyságot, sőt ezt kell, hogy szolgálja. A rend, a fegyelem, a tisztességes munka megköveteli a gazdálkodás terén az egyszemélyi felelős vezetést, a munkafegyelem kötelező betartását. Nem lehet senkitől elfogadni hanyag munkát, a lógást, a károkozást, a felelősség áthárítását.

4. Javítani kell a vezetői munkát, csökkenteni a bürokráciát. Az anyagi-erkölcsi elismerésnél a hatékonyságot és kezdeményezőkészséget kell első helyre tenni. A vállalkozói tevékenységet a vezetői feladatok közé kell sorolni. A vezetői megítélése legyen egyértelműbb, a velük szemben támasztott szakmai, politikai elvárásokat rögzíteni kell. Az értéktörő, alkotói munkát anyagilag, erkölcsileg jobban el kell ismerni, ne a beosztás legyen az elismerés alapja.

5. A gazdasági célok megvalósítása helyi, csoport- és egyéni érdekeket is sérthet. Ezek kezelése nagy körültekintést, szocialista humanizmust igényel a gazdasági vezetéstől is. Minden dolgozó ügyében lelkiismeretes állásfoglalásra van szükség. Lét- és tudati bizonytalanságot nem szabad hagyni. Tudjuk, hogy a jelenlegi helyzetből konfliktusmentes kiút nem létezik, de egyetértünk azzal az országosan is megfogalmazott bányász-követeléssel, hogy növelni kell a bányamunka presztízsét, elismerését, a veszélyességi pótlékot adómentesíteni kell, a hűségjutalom adóját pedig csökkenteni.

6. A vállalat gazdasági, politikai és szociálpolitikai elképzeléseit minél szélesebb körben kell megvitatni, megismertetni. A legszélesebb köröket érintő szociálpolitikai kérdésekben javasoljuk az összdolgozók megszavaztatását. Támogatjuk a vállalati KISZ-bizottság kezdeményezését, hogy a lakásépítési, -vásárlási támogatására vonatkozó szabályzat alapvető megváltoztatása szükséges a fiatalok, az új dolgozók érdekeinek figyelembevételével.

7. A vállalati párttervezlet az egész párttagság, a dolgozó kollektíva nevében kéri az illetékes állami vezetést, hogy a vállalat létét, jövőjét, rövid és hosszú távon tisztazza. A jelenlegi gazdálkodási bizonytalanság politikailag már nem elviselhető. Javasoljuk, hogy a vállalat tevékenységének megítélését egy belső elszámolási árrendszer kidolgozása előzze meg.

Mecseki Ércbányászati Vállalat párttervezlete megbízta a választott pártszervek vezetőit, a szakszervezetben, KISZ-ben dolgozó kommunista vezetőket, felkéri a vállalat gazdasági vezetését, hogy az állásfoglalásban megfogalmazottak alapján készítsenek végrehajtási feladattervet, mely adjon útmutatást a részkeresetek megoldásához, tartalmazza az esz-közrendszert és a konkrét javaslatokat. Felhatalmazza a vállalati pártbizottságot, hogy az elkészült feladattervet 1989 januárjában tárgyalja meg és hagyja jóvá, s a tervgazdasági bizottság várható 1989 áprilisi ülése után a szükséges korrekciókat hajtsa végre. A hozott határozatokat a vállalat dolgozóinak legszélesebb köre ismerje meg.

A 71-es – újonc szemmel

Minden úgy kezdődött, hogy anyagi megfontolásból és merő tévedésből a bányába jöttem dolgozni. Kévszoros tévedés volt az életemben, de ez legalább jó nagy lett. Bányajáró koromban már észre vettem, hogy az új dolgozókat, az újoncokat igencsak méregetik, kóstolgatják. Hamar rá kellett jönnöm, hogy itt a bányában teljesen más világ van, mint civilben. Aki itt akar maradni és csapatra kerülni, pláne egy jól kereső csapatra, annak igencsak fel kell kötnie a nadrágját. A második héten kerültem a 71-es csapathoz tanbányász-ként. Örültem és igyekeztem rendesen. Pár nap múlva mondják, ha van kedved itt maradhat. Na, velem maradt lehetett volna fogatni. Azt persze nem tudtam, hogy hátra van még a feketeleves. Néhány öreg bányász azt vette a fejébe, hogy ha már itt van ez a gyerek, faragjunk belőle rendes embert. Akkor kezdetét vette a haddelhad.

Azt már tudtam, hogy ha elküldenek valamiért, futni kell, de hát azt még nem, hogy mi hol van és pláne, mi micsoda. Persze az első nap mindent elmondtak,

hogy mi micsoda, de hát anynyi minden volt, ki tudja azt megjegyezni. Így esett, hogy az egyik nagybajuszú vajúr, akinek olyan mély hangja van, mint egy öblös vajúringnak, elküldött flacsniért. Mentem rendesen, mint a távirat, de menet közben jutott eszembe. Nem tudom, mi az. Köröztem hát a nyolcas körül, mint a mérgezett egér. Megkérdezni persze nem mertem. Ekkor akkorrát bődült a bajuszos vajúr, mint egy hajókürt, na egyből megtaláltam.

Emlékszem, bordafaért szalajtottak máskor. Nem futottam gyorsan, csak úgy, mint Ben Jonson Szöulban, pedig bennem még dopping sem volt. Oda sem értem, mikor egy másik szöke, nagyhasú bányász úgy ordított, ahogy a torkán kifért: Hol az a bordafa?

Na, mondom, ennek akkora tüdeje van, hogy egyedül elvinné az egész rezesbandát. Fölkaptam egyötvenes bordafát, amennyit csak bírtam, meg egy kicsivel többet, hadd lássák, hogy igyekszik az ember és röpültem befelé. Talán épp ez volt a baj. Elakadtam a grabóban. Leesett az összes fa. Kész voltam. Gyorsan

vissza és futás. Hiszen a vajúrgépből már egyre szebben hívogattak. Bent azt mondja a szöke, nagyhasú — Öcsi — nem volt fiatalabb csak tíz évvel —, ha még egyszer ilyen lassan hozod a fát, mész a csapatról. Na, puff. Életemben nem szaladtam még ilyen gyorsan, sem üresen, sem teherrel.

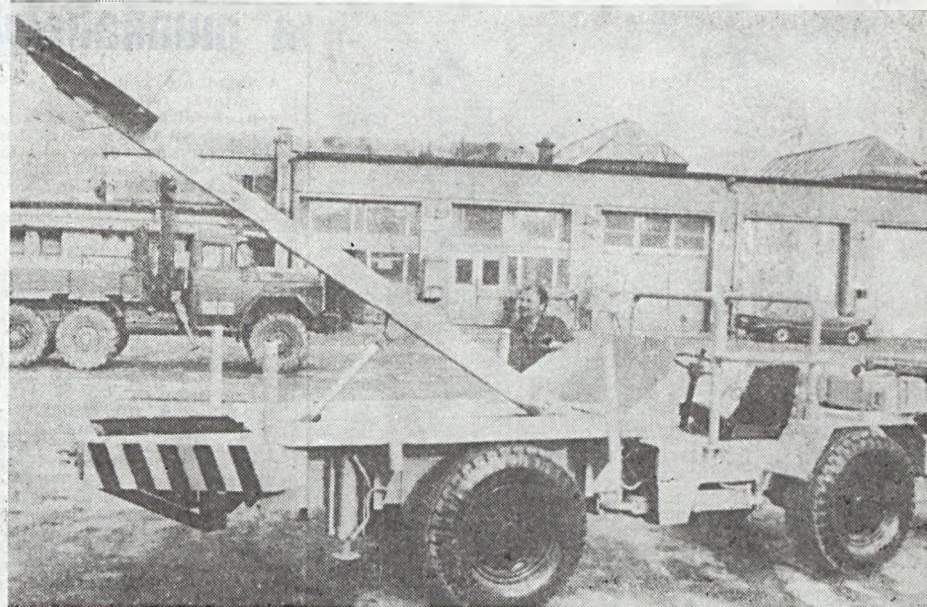
Hát ilyenformán teltek az első hetek. Szép lassan megismertem mindenkit és én is úgy ahogy, rá tudtam állni a munkaritmusra.

Nem sokkal később a csapatvezetőm mondja nekem. Nézd, most már látod, hogy keményen meg kell dolgoznunk a pénzünkért. Ide olyan ember kell, akinek ez a munka vérévé válik és eggyé tud válni a csapattal. A bányászok rártartó emberek, de erős kollektív szellem van itt. Kérhetsz bármit, bárkitől, a csapat mindig segíteni fog. Azonban itt mindig a tudásod, erőd legjavát kell adnod és ez nem mindig könnyű. Munkád minősége, megbecsüléted mértéke.

Majd beleszoksz és akkor te is ugyanezt fogod látni, érezni.

Borbély Mihály

A gépkocsiszerelők bányagépeket gyártanak

Az utolsó próbákat végzi a kétfélmillió forintot érő szervizkocsin Varga Béla gépkocsiszerelő, a gépkocsitelep hely területén. Csöndör László felvétele

Talpon maradni, saját erőre támaszkodva

Pontosabban gyártottak eddig, hiszen november 3-án adták át a III. sz. bányáüzemnek — egyelőre úgy tűnik — az utolsó. A Szolgáltató üzem gépkocsi szállítási üzemegységén belül 1984-ben megalakult vgmk gyártotta a szervizkocsikat. Azokat, amelyek arra hivatottak, hogy az önjáró technikát kiszolgálják, anyagokat hordjanak a bányaszinteken. Az eltelt évek során nyolc ilyen szervizkocsi készült, melyből hatot a III. sz. bányáüzem, míg kettőt az oroszlanyi szénbányák részére gyártott a vgmk.

nikára épül. A IV. sz. bányáüzemben már nem. Tehát a művelési technológia a két üzemben nem ugyanaz. Ez indokolja, hogy a III. sz. bányáüzemben több szervizkocsira van szükség, mint a IV. sz. bányáüzemben.

Balogh László közös képviselő, gépkocsiszerelő mint elmondta, annak idején a beruházási osztály vette fel a kapcsolatot az üzemmel, mondván, hogy igény lenne ilyen „szerkezetre”. Az üzemben Kovács Aladár és Gelencsér Ferenc tervezte meg a gépet, ami a későbbiekben a bányabeli viszonyoknak, az igénybevételnek megfelelően az évek során tökéletesedett. Míg az első gyártmányoknál mind a négy kerék kormányozható volt, az utóbbiaknál viszont már a kocsiszekrény fordul, elcsuklik közepén. Az első dörzstárcsás kuplunggal, szinkron sebváltóval készültek — mondja Balogh László — a későbbiek viszont már hidraulikus nyomtatékváltóval lettek felszerelve. A gépek szinte teljes egészében a Szolgáltató üzemben készültek. A motor és a nyomtatékváltó kivételével szovjet gépkocsi alkatrészeket használtak fel az üzemiek. A szervizkocsi felépítménye, a lakatosmunka is a vgmk tagjainak a feladata volt. Igaz, az első gépek összeszerelését, az új feladattal való ismerkedés, a kísérletezés jellemezte, s a nagy tenniakarában olykor-olykor előfordult, hogy a szerelők késő éjszakába nyúlóan tüsténkedtek. Átlago-

san négyezer munkaórát jelentett egy-egy berendezés elkészítése. A vgmk közös képviselője elgondolkodva szölt arról, hogy nemigen értették, s értik ma sem, hogy miért csak a III. sz. bányáüzem tartott igényt e szervizkocsikra. Nem értik — jöhetnek különösebben nem foglalkoztatja őket —, hogy a másik két bányáüzem miért nem élt ezzel a lehetőséggel, illetve miért vásároltak kemény valutáért, gyártattak másutt hasonló bányagépet. Lelkesen beszélt a szervizkocsiról, össze-sze-sze-hasonlítva a hasonló nyugati géppel, s kicsit szomorúan arról, hogy többet ilyen nem készítenek.

A vgmk által megfogalmazott, vagy ha úgy tesszük, nyitva hagyott kérdésekre Laczkó László műszaki fősztályvezetőnél kerestünk választ.

— Vegyük sorba a tényeket — válaszolt a fősztályvezető —, hogy miért is csak a III. sz. bányáüzem részére gyártott a vgmk szervizkocsikat. Az V. sz. bányáüzem nem használ önjáró technikát, tehát ott sincsen szükség szervizkocsira sem. Viszont az önjáró gépes területen a III. sz. bányáüzemben minden munkafolyamat erre a tech-

Tanulságos balesetek

A IV. sz. bányáüzem egy — feltételesen tovább nem romló — üzemi baleseti helye mellett sem lesz képes a 13,5-es 1000 teljesített műszakra vetített mutatószám közelébe jutni. Az üzem jelenlegi megítélésében is nagy szerepet játszik néhány korábban történt baleset kihatása, amelyek közül van 1987-es eredetű is. A III. negyedévben, kizárólag a nevezett időszak vizsgálatok, a baleseti mutatószámok javulást jeleznek. A sikeres tervteljesítés érdekében a bányáüzem termelő csapatai mintha a balesetmentes munkavégzésre is jobban odafigyelnének, novemberben csak 3 három napon túli baleset történt. Reméljük, hogy ez a magatartás követésre talál december hónapban is. Köz-

lésre adunk néhány tanulságos balesetet is.

1. Ny. J. vajúr fúrószár kiszereles közben sérült oly módon, hogy jobb kezének 2-es ujja a fúrógép és a fúrótám közé szorult.

Bár övrendszabály mulasztás nem volt, megállapítható, a baleset nagyobb körültekintés mellett elkerülhető lett volna.

2. L. A. csillés távirányítású rakodógéppel végzett rakodás közben szenvedett sérülést, amikor egy hátra dobott közetdarab a csille peremén irányt változtatott és kiesve, bal lábszárnak zúzódását okozta.

A baleset nem következik be, ha a dolgozó betartja a MÉV Szabályzat 4.4.2.7. pontját, amely kimondja, hogy „A közet rakodásakor a töltés alatt lévő csillét oldalmagasító deszkával kell ellátni”.

Fulmer Zoltán

Újtások

A vállalat december elejéig az alábbi újtásokat fogadta el hasznosításra:

SZOLGÁLTATÓ ÜZEM
Magyar Iván és Marics Ernő: Mintavevő környezetvédelemhez (B).
Sándor Ferenc: Szenzoros folyadék szint-érzékelő (86 ezer forint).
Márkus István: CNC eszterga tokmánybeállítás (27 ezer forint).
Márkus István: CNC eszterga hátsó késtartó-áthelyezés (22 ezer forint).
Márkus István: Készülék esztergakés beállításához revolverfejnél (45 ezer forint).
Biszvurm István és Makofka Zoltán: Olajfűtés kapcsolása (116 ezer forint).
Tóth Kálmán: Sablon esztergakés beállításához (28 ezer forint).
Tóth Kálmán: Védőlemezek CNC-re (20 ezer forint).
Fábián Géza és Fazekas Jenő: Készülék vonzóolabakúrálóhoz (46 ezer forint).
Kóhli János: Ioncserélő szűrőelem (47 600 forint).
Vincze Lajos: Sinalátét hegesztőkészülék (34 600 forint).

ÉRCDÚSÍTÓ ÜZEM
Hajdu Péter és Stocker Tamás: Szivattyúbetét-rögzítés (B).
Sztranyák József: Vibrátorburkolat gumizása (27 600 forint).
Péter Géza: Kalodászelep-vezérlés Analconttal (72 ezer forint).
Timár Lajos és Axt Ernő: Hozammérő elektronikus illesztése DATAWAT adatgyűjtőhöz (115 ezer forint).
Stocker Tamás és Hajdu Péter: Sablon szivattyú gumibetét lyukasztásához (8 400 forint).
Braun Sándor, Mihalovics Gábor, Tóth István és Rajman János: Lyukméretnövelés kúposzítással (600 ezer forint).

KUTATÓ-MÉLYFŰRŐ ÜZEM
Balogh Lajos: Puttony villástargoncára (70 ezer forint).
Fridrich László: Próbapad gépkocsigenerátor vizsgálathoz (77 ezer forint).
Havasi László: Próbapad gépkocsigyűjtés ellenőrzéséhez (110 ezer forint).

KUTATÓ-FEJLESZTŐ ÜZEM
Somogyi Csaba és Kiss Gyula: Feszültségosztó ellenállósor ARF-hez (74 ezer forint).
A zárójelben levő számok azt a többletnyereséget jelölik, amit a vállalat az újtások alkalmazásával ér el éves szinten.

B: Balesetvesztélyt, az egészségre káros tényezőket csökkentő, vagy a munkahelyi körülmények javítását szolgáló újtás. Hasznossága pénzben nem mérhető.

Fotós régiségek kiállítása

Igen gyér érdeklődés kísérte az első alkalommal megrendezett régi fényképezőgépek kiállítását és börfjét a Ságvári Endre Művelődési Ház klubjában. A kiállított régiségeknek minden bizonnyal több látogatója akadt volna jobb propagandával.

Aki vette a fáradságot, az nem bánta meg az eljövettelt.

A kiállított tárgyak között nem egy gép ma már különlegességnek számít. A kiállításnak volt egy magyar vonatkozású darabja is, a Monetta kisfilmes fényképezőgép formájában, amely fotóiparunk egyik legrégebbi terméke. E mellett láthattuk a ma használatos fényképezőgépeket, egyéb segédesszközöket és fotószaklapokat.

VÁLLALATI és ÜZEMI TERVMUTATÓK Kiemelt TELJESÍTÉSE

az év elejétől (1988. I—XI. hónap)			
VÁLLALAT:			
fémtermelés kg	100,8%		
vágathajtás fm	92,2%		
létszám fő	96,5%		
geológiai mélyfúrás fm	112,1%		
ÉRCDÚSÍTÓ ÜZEM:			
vegyi feldolgozás t	100,2%		
BÁNYÁÜZEMEK:	III.	IV.	V.
		százalékban	
nyersérctermelés tkg	88,4	102,2	108,0
vágathajtás fm	91,0	94,3	91,1

Racionálisabb energiagazdálkodás

Az Ércdúsító üzem energia igénye igen jelentős. A hálózatokon átvitt gőz, vilamos energia, sűrített levegő, ipari és ivóvíz elosztásának folyamata bonyolult, a szabályozás nehézkes és esetenként pontatlan volt. Az üzem vezetői és szakemberei — együttműködve a gépészeti és energetikai fősztállyal, valamint a szervezési és számítástechnikai osztállyal — a számítástechnika alkalmazásában látták a probléma megoldásának lehetőségét.

A Műszeripari Kutató In-

tézet által gyártott úgynevezett DATAWAT-rendszer üzembehelyezésével sikerült elérni mintegy 64 digitális és 128 analóg jel fogadását és elsődleges feldolgozását.

Ezen kívül a fűtési és technológiai gőzhálózat 64 tologár segítségével az eddigi manuális elzárásokat automatikus szabályozással lehetett kiváltani. A rendszer figyelembe veszi a külső hőmérséklet és szélsőbesség alakulását, amely energia-megtakarítást eredményez. A központi egység szolgáltatásai

a következők: — a bejövő jelek archiválása, göngyöltése, átlagok képzése; — teljesítmény-számítás, kapcsolások realizálása idő és hőmérséklet, szélsőbesség program alapján; — naplók, grafikonok készítése.

A rendszer továbbfejleszhető, amit a szakemberek terveznek is, például egy PC/XT beállításával. Az üzemelés során szerzett tapasztalatok biztatóak, az előzetesen várt megtakarítások realizálhatók és hosszabb távon a beruházás önköltségsége válik.

Novacsék János

Vidám élet folyik a téli sportágak közül talán a legnagyobb sikerű műjégpályán.

Csöndör László felvétele

Személyi hírek

Nyugállományba került: Koszorus János omlasztó vágár (III. sz. bányauzem); Tóth György föld alatti körletvezető-helyettes (V. sz. bányauzem); Andrakovics Zoltán kompresszorkezelő, Guzorán Antal hegesztő, Rozán Imre gumis szakmunkás, Buzsáki Dezső betanított munkás (Éredúsító üzem); Hajdu Józsefné takarító (Kutató-mélyfűrő üzem); Fehérvári Józsefné takarító, Berecz József gépkocsiszerező, Sinka László segédmunkás (Szol-

gáltató üzem); Meisl Károly fővezető, Kézsmárki Albin a anyagellátási előadó, Solyom Jenő villanyszerelő (Központ).

Nyugállományba került dolgozóinknak ezúton is megköszönjük a vállalatunknál végzett eredményes munkájukat, s nyugdíjas éveikhez kellemes pihenést és jó egészséget kívánunk.

Meghalt: Herr József vasútépítő csillás (V. sz. bányauzem); Szabó Béláné takarító (Éredúsító üzem).

TOYÁS-Bizottság

Mérföldkőhöz érkezett a magyar gazdaság, amikor az év derekán (az Operációs tengeren és az adótörvényen túl, ám az üveghegyen és az újabb áremelésen innen) végre megalakult a tojásbizottság.

E rendkívül jelentős eseménynek már akkor is nagy visszhangja volt országsszerte, hisz a szerencsétlen tévériporter, aki a Híradóban a felmérhetetlen értékű bejelentéssel szolgált, kis híján maga alá rázkódott a nevetéstől. Ami nem is volt csoda, ugyanis ha a tyúkok püspökfalját használjuk optikának, akkor egy ilyen bizottság létrehozása még úgy is mosolyra ingerli az embert, ha netán „békaperspektívából” nézi a világot.

Mindenesetre ma már ráfagy a mosoly az arcra a tojásárak láttán. Hogy mi köze ehhez a tojásbizottságnak, azt nem tudom, de nyilván nem a tévériporter kacajától végez értékebb munkát a tyúkok kloákja. Bár, ki tudja? Annyi mindent ért terheléssel a sajtó manapság.

Egyébként a tojásbizottság „tévészóvívője” azt fejtegette a minap, hogy olyan állomány létrehozása a cél, amely ősszel és télen tojik. Mondta ezt felelőssége teljes tudatában és azóta is marcangol a gondolat, mi lesz nyáron és tavasszal. Ha már most ennyibe kerül egy tojás, mi történik, ha az állomány megéri a jó idő közeledtét? Unclánként árulják majd a tojást a piacon?

Igaz, tavasszal a nyuszi is tojik valamennyit és nyár elején rendszerint az árhiatal is kirukkol valamivel, de ez többnyire amolyan „zsebből-rontotta”.

Az áremelkedés okát — mivel ez a „tévészóvívő” nyilatkozatából nem derült ki — én abban látom, hogy a nagyüzemekben újabban használatos nyugati import harci kakasok sokba kerülnek — a tyúkokhoz képest. A forint leértékelések, no meg, hogy az említettek tavasszal és nyáron elsősorban a kakasolimpiára készülnek, jelentősen emelik a fajlagos tojásértéket.

A tojásbizottság előtt egyébként le a kalappal! Hát még, ha az is kiderülne, hogy a forint leértékelést is ők találták ki. Még a japánok is — nem is oly régen — elkéserevde vehették tudomásul, hogy felértékelték a yent. Ezzel jelentősen romlott az egyebek közt olcsó árakban népszerű japán termékek versenyképessége a külföldön. A forint leértékeléssel viszont a magyar tojás nyilván még kelendőbb lesz.

Egyszer tényleg azt is megérjük, hogy olyan értékben exportálunk tojást, mint a japánok Toyotát. A tévériporter által megmosolygított testületnek pedig addigra „Toyásbizottság” lesz a neve. Persze a tyúkokon is sok múlik.

N. G.

Füstölgés a munkahelyi füstölésről

A jogalkotó a dohányzás káros hatását felismerve — már régen — félremagyarázhatatlan szöveggel fejezte ki a Munka Törvénykönyvében a munkáltatók és a munkavállalók dohányzással kapcsolatos teendőit a következők szerint:

„A munkáltató köteles... a munka megfelelő egészséges... feltételeit biztosítani.”

A törvénykönyv munkavédelemmel foglalkozó része úgy rendelkezik, hogy: „az egészséges és biztonságos munkavégzés biztosítása a munkáltató feladata”.

Az idézetet túl nemcsak a munkáltatókat, hanem a dolgozókat is hasonló kötelezettség terheli. Hiszen a törvényi rendelkezés szerint: „A dolgozó munkatársaival együtt kell működni, és munkáját úgy kell végezni, valamint általában olyan magatartást kell tanúsítani, hogy az más egészségét, testi épségét ne veszélyeztesse...”

Vagyis a rendelkezés mind a munkáltatókra, mind a munkavállalókra egyformán vonatkozik.

De nézzük az egészségügyi sajtót.

A dohányzással kapcsolatban megjelent közlemények már egyhangúlag megállapítják annak káros hatását a szervezetre. Kétségtelen bizonyítható, a passzív dohányzás nem kis mértékben igen ártalmas! Miért?

A dohányos az úgynevezett főfüstöt szívja be, majd kilehel a mellékfüstöt.

Az általa kilehelt mellékfüst egy részét az ott-tartózkodó nem dohányzó „passzív” dohányos szívja be.

A „passzív” dohányzás korántsem veszélytelen. A mellékfüsttel szennyezett levegő 1-5-ször annyi benzoprént és 40-50-szer annyi nitrozoamint tartalmaz, mint a főfüst. Nitrozoamin olyan óriási mennyiségben keletkezik, hogy például a nem dohányzó egy füstös helyiségben annyi nitrozoamint

szív be, mint egy dohányzó, aki azt 30-35 darab filteres cigarettával juttat a szervezetébe.

Mivel az e téren végzett kutatások jelenlegi megállapításával — mint tényekkel — azt hiszem, nehéz vitatkozni, térjünk vissza a dohányzás munkajogi minősítésére. A fenti idézett jogszabály rendelkezése megköveteli, hogy a munkáltató a munkavállaló részére biztosítsa a munkavégzés egészséges feltételeit. Ebből következik, hogy a munkavégzés helyének füstmentesnek kell lennie!

Sajnos alig hiszem, hogy e célból egy-egy dolgozó felvétele alkalmával, bármely munkahelyen elhangzott volna az, hogy a dolgozónak a munka végzése közben joga van a tiszta, füstmentes levegőhöz. Miután a dolgozót ezzel kapcsolatos jogaira aligha figyelmeztetik, az erre vonatkozó ismeret hiányában azt nem is fogja igényelni! Noha megkövetelhető!

Az a nem dohányzó dolgozó, aki bekerül egy dohányzó kollektívába, teljesen kiszolgáltatott.

Ragaszkodhatna ugyan — ha ismerné — az egészséges munkakörülményt biztosító jogához, de azért ne rugaszkodjunk el a magyar valóságtól.

Mert ugyan ki látott olyan beosztottat, aki veszi a bátorságot, hogy a dohányzó felettese figyelmét felhívja a füstmentes levegőhöz való jogához?

Általában az a gyakorlat, hogy a nem dohányzó a békeség kedvéért elviseli „a dohányzóhoz való jog gyakorlását”.

Az az érvelés, hogy „a dohányzás tiltása a személyiség jogainak csorbítása” csak addig a határig fogadható el, amíg mások egészségét nem károsítja. A saját egészségével mindenki szabadon rendelkezik, de nem károsíthatja kénye-kedve szerint másokét!

Amrik

Fóka-móka

Immár hagyomány, hogy a sportbizottság télvíz idején játékos vetélkedőt rendez a Hullámfürdőben, Fóka-móka címmel. Hála a jól futott sátorotétos létesítménynek, no meg a medencékben fodorozó 25-26 fokos víznek, a résztvevőket nem fenyegeti a megfázás veszélye, ezzel szemben mód nyílik arra, hogy bizonyítsák játékoságukat fóka-ügyességgel.

A szervezők ugyanis nem kevés emberi leleménnyel fündölték ki a mókásabb-nál mókásabb feladatokat a fókajelöltek számára. Fóka pedig bárki lehet, aki vállalatunk dolgozója, vagy annak családtagja és december 17-én részt vesz a játékos versengésben. Sőt, díjtalanul bejöhettek az érdeklődők is, hiszen ezen a délelőttön 9-től 12-ig a dolgozóink a Hullámfürdő.

Az, hogy a szervezők ezúttal milyen játékokat ötöltek ki, maradjon titok a verseny kezdetéig, de annyit elárulhatunk, hogy a kellekek között — amelyeket a Fóka-mókára biztosítani kell — egyebek közt gumimatrac, nagyméretű úszógumi és apróka ping-ponglabda is szerepel.

A vízivételkedőn előre láthatólag tízfős vegyes csapatok teszik majd próbára ügyességüket. Nevezni a helyszínen lehet.

N. G.

A bírő már sípolt, de a kosár még jó lehet. Így aztán a miénk (sötét mezben) még a labdát szuggérálják. Csöndör László felvétele a közelmúltban lezajlott MÉV—Meteor (56-48) mérkőzés egyik izgalmas pillanatát örökítette meg.

Országos bányász bajnokságok egész évben

Az egész évben folyó vállalati bajnokságok, városi versenyek és az SZMT Kupa mellett immár hagyomány, hogy esztendőről esztendőre összemérik tudásukat az ország bánya-vállalatainak legjobb sportolói is.

1989-ben minden eddiginél nagyobb számban — kilenc sportágban — rendeznek országos bányász bajnokságot.

A sort a sielők nyitják, akik már januárban pályára, illetve hóra lépnek Bükkszentkereszten. Áprilisban a Mátraaljai Szénbányák Vállalat szervezésében rendezik az országos bányász asztalitenisz-bajnokságot, majd a horgászokon a sor. A horgászbajnokságot egyébként vállalatunk rendezi június 10-11-én az orfői tavon.

Júliusban a természetjárók találkoznak az Oroszlányi Szénbányák szervezésében, míg ugyanebben a hónapban a tekezők is megküzdnek a bajnoki címért

Borsodban, sőt női, férfi labdarúgó-bajnokság is lesz a tapolcai szervezésében.

Augusztusban a lövészek versenyeznek majd Dorogon, míg novemberben a labdarúgás teremspecialistái szállnak harcra a bajnoki címért Gyöngyösön.

Azokban a sportágakban, amelyekben vállalati bajnokságokat is rendeznek a címvedők, míg a többi számban „válogatottak” képviselik majd a MÉV-et az országos döntőkön.

Itt említjük meg, hogy a szokásos MÉV—Szovjet nagykövetség sporttalálkozó mellett, a partner csehszlovák bányavállalat legjobbjai is megmérkőznek a mieink, méghozzá öt fronton: kispályás labdarúgásban, teniszben, asztaliteniszben, sakkban és tekében.

Májusban mi látjuk vendégül északi szomszédainkat, míg a visszavágókra szeptemberben kerül sor Csehszlovákiában.

i. r.

Sportmozaik

VEGET ért a vállalati kosárlabdacsapat „nagy menetelése”. A városi bajnokságban szereplő együttesünk az őszi szezonban valamennyi mérkőzését megnyerte. Az utolsó két előrehozott mérkőzésen a HSC és a Posta ellen diadalmasokdtak, ám hogy ez mire lesz elég, az majd csak lapzártá után derül ki. Amennyiben a Volán a hátralévő mérkőzéseit megnyeri, Lovasék ezüstérmesek. Ha nem, akkor a mieink a bajnokok.

JOL zárták az évet női kézilabdázóink is. Lányaink az utolsó fordulóban tíz góllal verték az Elémiszt, így végül is negyedik helyen végeztek a városi bajnokságban.

NEM tudni viszont, hogy hányadikak lettek a fiúk. Férfi kézilabdázóink ugyan a pályán

valamennyi ellenfelüket legyőzték, de több mérkőzés is elmaradt különböző okok miatt a városi bajnokságban. Mivel újrajátszásra már nincs mód, a végeredmény úgy tűnik „zöld asztalnál” dől majd el.

SIKERES rajt után megtorpant a női asztalitenisz-csapatunk. A legutóbbi két fordulóban vereséget szenvedtek a Partolat és a Dohánygyár együttesétől. Az igazsághoz tartozik azonban, hogy az erősebb nemtől nem szégyen kikapni. Lányaink ugyanis a városi bajnokságban többnyire férfiak ellen játszanak.

A PMSC MÉV természetjáró szakosztálya egy csapattal vett részt a November 7. Kupán. A Nyugat-Mecsekben nehéz terepen megrendezett túraversenyen együttesünk a középmezőnyben végzett.

Büfé, amelytől büfögünk

Amiről most szólnak, nem egyedi eset, hanem állapot. Éjjel 23.00 óra. Az emberek többsége már ebben az időben édes álomra hajtja a fejét. Mások viszont a III. sz. bányauzem étterméből kijövet morgolódnak, elégedetlenkednek, az „éjszakai” büfé nincstelensége miatt és mondják az ilyenkor szokásos áldásos szavakat... Miért? Mert a mű-

szak után jó lenne a kiszálló bányászoknak egy meleg lángos, palacsinta, túros bukta, a nehéz fizikai munkavégzést követően a kiszáradt szervezetnek egy üveg üdítő ital. Ez így természetes lenne. De az már nem, hogy az említett időben alig, vagy egyáltalán nem lehet kapni semmit, az étterem sarkában az ürességtől ásitó büfében. Ezek után ne csodálkozzunk, ha az emberek villámhárítóknak nézik a kiszolgálót, hogy rajta keresztül veszesék le felindultságukat. Holott ő a legkevésbé tehet a történetről. Ellenben az étterem túlsó részében, az irodában, vagy környékén kellene keresni ennek az okát. Mi történne akkor, ha a jogos igényeknek és az üzleti szellemnek megfelelő mennyiségű enni- és innivaló állna a büfé rendelkezésére? Ugye nem nehéz kitalálni! De úgy látszik, a legilletékesebb számára rejtély marad a megoldás...

Ezért azt ajánljuk, hogy emeljék meg az árunennyiséget és máris garantálva lesz a bányászok és a büfé közötti béke. Ha továbbra is megoldatlan marad ez az állapot, akkor az emberek csak büfögnek a büfétől, akarunk ellenére is zavarva a környék lakóinak csendes éjszakai nyugalma.

Kovács Miklós